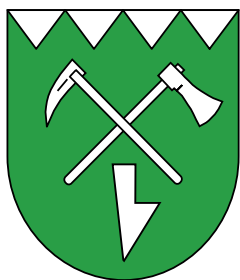

1237-2016

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

4/2016

www.ochozubrna.cz

Ročník XXI

Výtvarné činnosti ve školce.

*Tři ze čtyř 4tetek na Slámafestu.
Foto: Lukáš Chvíla*

Festival barev na setkání skautů v Polsku.

Na bazárku byla na výběr spousta věcí.

*Návštěvníci Slámafestu.
Foto: Lukáš Chvíla*

*Vystoupení folkového zpěváka Jana Plška.
Foto: Lukáš Chvíla*

Jedna z her na první skautské schůzce.

*Na titulní straně: Roznášení májek za vrtošivého počasí.
Foto: Simona Vaculíková*

Z obsahu

Můžete si přečíst například:

- Informace z Obecního úřadu, zastupitelstva a výborů
- Výpisy ze zasedání zastupitelstva obce
- Informace o motivu obecní propagace
- Jak se vydařil Slámafest
- Jaké byly letošní hody
- O vítání občánků
- O prohlídce v Ochozské jeskyni
- Co bylo k vidění na zahrádkářské výstavě
- Jak dopadl pevný ochozský bazárek
- Kde v okolí jsou nové trasy pro horská kola
- O opravě mostu Pod Hádkem
- O dřívějších odjezdech autobusů 201
- Jak se stavěl dům Francových
- Povídání s režisérkou divadelníků
- Co se dělo ve skautu

Drazí čtenáři, vypadá to, že léto se s námi definitivně rozloučilo a že to babí už vystřídá chlad. Však obchody už pomalu začínají vytvářet dojem, že jsou za týden Vánoce. Ale nepředbíhejme. Jestli někoho z Vás trápí konec tepla a delších dnů, nejste sami. Na druhou stranu je teď ideální čas na litry horkého čaje, spousty zapálených svíček a čtení v dece. Snad si najdete čas také na přečtení tohoto čísla Ochozského zpravodaje, které jsme pro Vás připravili.

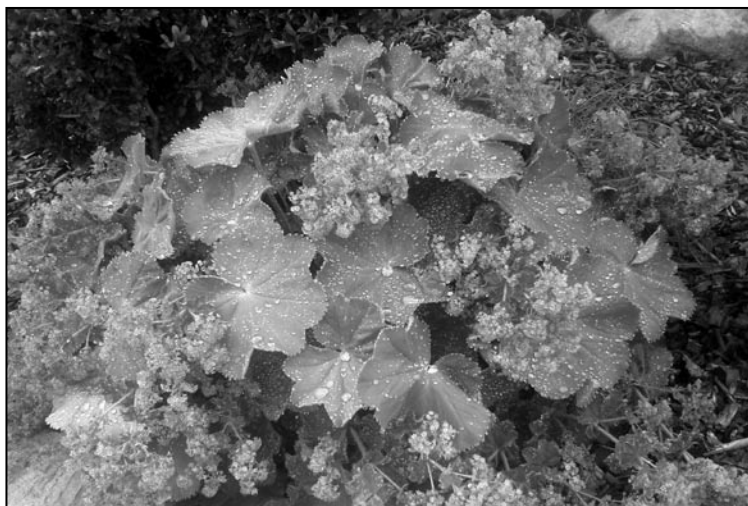
Jako obvykle tu jsou informace ze zastupitelstva obce, ze spolků a organizací a také připomenutí uplynulých akcí. Navíc se můžete

dozvědět, co se chystá. Naleznete tu mnoho fotografií, například ze Svatováclavských hodů.

Níže je navíc jedna fotografie od naší čtenářky a na dalších stranách můžete najít dvě historické fotografie žen a dívek v krojích. Jsou tu také příspěvky od čtenářů, za všechny velice děkujeme. Budeme rádi, když se nějaké další budou objevovat i v dalších číslech zpravodaje. Vaše články nebo fotografie rádi uveřejníme.

Spoustu energie do sychravých dnů Vám přeje

*Gabriela Hrazdírová,
šéfredaktorka Ochozského zpravodaje*

Kontryhel po koupeli.

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**Informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně
Ročník XXI – listopad 2016

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Gabriela Hrazdírová,
zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá, Miloš Hrazdíra

Externí redaktoři: Nikol Muselíková, Ondřej Sobola

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

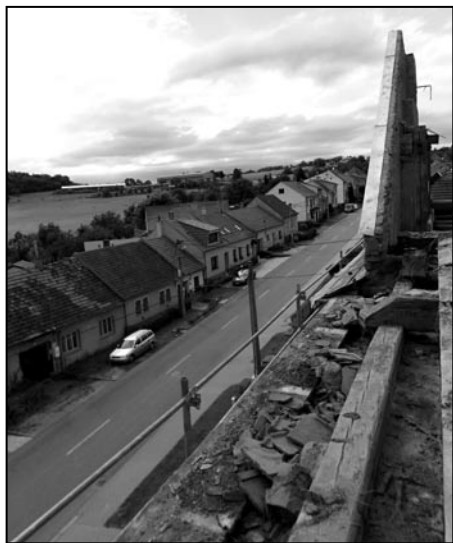
Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si **vyhrazuje právo příspěvky upravovat**, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. **Toto číslo vyšlo 31. 10. 2016, náklad 500 výtisků. ZDARMA.**

Uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2017.

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,
první článek, který ve zpravodaji vidíte, je „starostkovský“ – už to tak je téměř dva roky. Můj dnešní příspěvek bude od těch předcházejících jiný. Záměrně. Tak by se totiž mohlo stát, že byste jej přešli v domněnku, že to zas bude stejné jako minule a předminule... a to bych nechtěla.

Zastupitelstvo obce je v polovině volebního období a dovolím si říct, že práce už za námi JE vidět na různých místech v obci. A ještě víc je návrhů a plánů, podnětů i představ, které na realizaci teprve čekají. Letošní rok jsme zahájili jednu akci, která svým významem všechny ostatní převyšuje a nesnesla už žádného odkladu – dotace, nedotace. Ano, správně si v duchu teď asi všichni říkáte, nástavbu školy.

Je to pro vedení obce i realizační tým náročná akce. Občas se musí „udělat“ některé práce přece jen jinak, než se původně myslelo, tudíž nastává revize projektu, úprava rozpočtu. Strop a nová střecha jsou velmi komplikovaným obdobím stavby. Realizační tým (stavbyvedoucí, technický dozor, koordinátor BOZP, autorský dozor – projektanti, vedení obce i školy) má plnou zodpovědnost za průběh stavby – musí se se všemi

problémy průběžně poprat, hledat a najít to nejlepší řešení z možných řešení, vydržet všechen ten nápor.

Je tu taky někdo, komu není lhostejný stav budovy školy a průběh stavby, a proto se dotýčný/dotýčná ani ne 24 hodin po zatečení do budovy školy rozhodl/rozhodla, že bude nejlepší, když někdo nestranný posoudí, zda není naše škola nezpůsobilá provozu. Škoda že spoluobčanů/spoluobčance nestačily naše slova, řádky, informace. Na druhou stranu tímto máme aspoň stavbu pod nejlepším dohledem.

Protože se o stavební činnosti na škole dočtete i v jiných příspěvcích, chtěla bych na tomto místě uvést pouze to, že akce má kvalitní a taky tvrdohlavý (myšleno teď pracovními dobře) realizační tým, který se dokáže přenést přes nesnáze vnější i vnitřní. Navíc jsme se setkali s něčím, co je pro nás dost zásadní – totiž se vstřícností a ochotou pomoci v obtížných chvílích – myslím nyní především ochozskou farnost, v čele s p. farářem Milanem Mihulcem, ale myslím taky všechny rodiče i žáky, kteří obtížnou situaci zvládají a drží nám palce, všechny zaměstnance školy, kterým průběh stavby dost komplikuje práci, a myslím taky všechny nejbližší sousedy, kterým stavba bohužel tu a tam ukrojila nebo ještě dočasně ubere např. z komfortu bydlení. Prosím, vydržte to s námi. Jde o nezbytnou akci a nestavíme pro sebe, ale pro děti! Děkuji moc.

V mém úvodním článku tedy nenajdete žádné další výčty provedených prací za uplynulé období. Však se jen po obci rozhlédněte, opravdu je uvidíte. Ale nemohu opomenout poděkovat všem, kteří se podíleli na společenském životě v obci. Manželé Vidurovi možná založili zcela novou tradici, Slámafest. Nápad je to určitě dobrý a v naší obci originální. Ochozská chasa zorganizovala velmi pěkné tradiční ochozské hody, které jsou největší kulturně-společenskou akcí celého roku. Vzápětí jsme 25. září oslavili odpolední mši 410. výročí vysvěcení ochozského kostela sv. Václava. K oslavě patřilo i příjemné farní odpoledne s posezením a občerstvením na sluncem zalité farní zahradě. Ochozská organizace Českého zahrádkářského svazu připravila opět úžasnou podzimní výstavu ovoce, zeleniny

a rukodělných výrobků včetně příjemného posezení s občerstvením. Místní organizace AVZO vypomohla s organizací farmářských trhů. Paní Sylvie Zemanová přišla s výborným nápadem a taky chutí do práce – výsledkem byl dětský bazárek na Orlovně, který se setkal jako „začátečník“ s velkým zájmem a velmi dobrou návštěvností, což mne potěšilo. Všechny uvedené akce, snad jsem na žádnou nezapomněla, byly bezvadné a jsou tolik potřebné pro nás všechny.

A tak, jak jsem zvláštěně článek načila, jej i pomalu ukončím. Už to aspoň víckrát nebudu muset otevírat... Že by šlo o ochozskou „Pandořinu skříňku“? Po černějších chvílích, kdy k udělané práci

to mělo být úplně jinak, protože... on, Valerián, tomu přece rozumí; po těchto těžkých chvílích našťestí přicházejí i příjemné chvíle jako jsou výše uvedené akce, občas i nějaké pochvaly, dobré sousedské slovo. A pro tyto světlé chvíle stojí za to zvládat obtíže, které s sebou nejen starostovská funkce přináší. Možná i proto jsem si poslední dobou oblíbila jednu písničku, jejíž refrén začíná slovy:

„Co na tom, jakěj je plán, kolik let ještě tu mám, co na tom, oč tu běží, vždyť na tom nezáleží. Co na tom, jakěj je plán, kolik let ještě tu mám,

co na tom, co se chystá, jsem věčněj optimista!“

Snad se mi tímto trochu podařilo odlehčit jinak náročné závěrečné téma. Neexistuje totiž člověk ten, který se zavděčil všem. Dovolím si Vám všem na závěr do dušičkového a posléze adventního období popřát, abyste dokázali vnímat jeden druhého, uznávat vzájemně nejen výsledky práce, ale i jen dobře vynaloženou snahu. Odsuzovat a kritizovat je moc jednoduché – mnohem těžší, ale cennější, je přijímat druhé pozitivně. Přeji Vám všem k tomuto hlavně hodně chuti a odhodlání, ostatní pak přijde.

Alena Kovaříková,
Vaše starostka

Slovo místostarostky

Vážení spoluobčané, máme tu opět podzim. Krásné počasí vydrželo až do konce září a vzhledem k rozestavěné škole bylo skutečně jako na objednávku, letos jsme ho opravdu potřebovali. Podzimní déšť, který přišel začátkem října, nám nadělal trochu starostí v podobě zateklé vody do chodby a jedné z učeben v 2. NP rozestavěné školy. Pan ředitel společně s paní starostkou a zaměstnanci školy i obce však krizovou situaci zvládli na jedničku. Byl uplatněný nachystaný krizový plán a dvě třídy, 1. a 3. ročník, byly

přestěhovány k výuce dočasně na faru. Výuka 2., 4. a 5. ročníku probíhá v současnosti v přízemí školy, kde je využívána k výuce jednoho ročníku i tělocvična.

Rozmarům přírody se zabránit bohužel nedá a lokálnímu zatečení do budovy, která je dočasně z důvodu rekonstrukce bez střechy, bohužel také ne. Ačkoliv byla kritická místa zakrytá plachtou, poryvy větru s krycí plachou udělaly bohužel své. Zatečení bychom se s největší pravděpodobností nevyhnuli, ani kdybychom začali se stavbou o měsíc dříve, tedy

v červenci, vzhledem k tomu, že to byl nejdeštivější měsíc letošního léta. Důležité je, že se krizovou situací podařilo zvládnout.

Otopná soustava ve škole byla opět zprovozněna a je plně funkční, děti mají ve třídách příjemně teplo a topení přispívá společně se zapůjčenými průmyslovými vysoušeči i k rychlejšímu vysušení provlhlých míst v 2. NP. Předpokládáme, že krizové opatření bude trvat minimálně do konce října a dříve než se děti nastěhují zpět do svých učeben, bude provedena sanace zasažených vnitřních

Mostek na Zákazanci, který už je nyní dokončený.

omítek, nosné konstrukce budovy opět prohlédne statik a vyjádří se ke stavu budovy z hlediska její bezpečnosti, odborný posudek vydá i Krajská hygienická stanice.

Na tomto místě bych chtěla poděkovat všem rodičům, kteří ke vzniklé situaci přistoupili s pochopením a svým přístupem usnadnili její zvládnutí. Bohužel ne všichni byli chápaví a došlo i k nepříjemné situaci když 5. 10., na základě podání některého z našich spoluobčanů, navštívila školu kontrola z Krajské hygienické stanice (KHS). Paní z KHS k naší velké radosti však konstatovala, že nezjistila žádné pochybení obce ani vedení školy a výuka probíhající v náhradních prostorách je v souladu s příslušnými normami a vyhláškami.

Jak jsem psala ve svém článku již v minulém zpravodaji, stavba bohužel neprobíhá hladce a každý den je třeba řešit nové a nové problémy, které nemohl předem nikdo předpokládat. Jedná se o budovu starou více než 100 let a po odkrytí střechy a původního trámového stropu na nás čekala mnohá překvapení. Nicméně vše se zatím daří ve spolupráci se stavbyvedoucím a projektantem operativně zvládat a troufám si říci, že jsme z nejhoršího venku.

V době kdy budete tento článek číst, bude pravděpodobně hotová už i nová vazba a dokončení střechy se bude chýlit k závěru. Jakmile bude škola pod novou střechou, určitě z nás všech spadne

veliká nervozita a starosti, které s sebou výměna střechy nesla. O tom, že byla nutná, jsme se znovu přesvědčili poté, co jsme uviděli, v jakém stavu některé původní krokve byly.

Postupně se začne pracovat na vestavbě nového podkroví.

Práce pokračují i na sokolovně a na mostcích

Současně ještě musíme do zimy dokončit přípojky vody a kanalizace k sokolovně, aby se mohl zahrnout provedený výkop, a co nejdříve bychom chtěli zrealizovat i vestavbu sociálního zázemí v 1. PP. Do zimy proběhne také vykopání tří sond v oblasti Zákazance za účelem zjištění nejvhodnější trasy nové dešťové kanalizace a jejich přípojek od rodinných domů.

Správa a údržba silnic snad dokončí k naší spokojenosti i opravu mostků na návsi a Pod Hádkem.

Přes zimu stavební činnost poněkud utichne, budou

se realizovat pouze vnitřní stavební úpravy na škole a sokolovně, které nám počasí a případný mráz dovolí. Každopádně na odpočinek nebude čas, chtěli bychom se zabývat přípravou další veřejné zakázky související se záměrem vybudování nové tělocvičny v zadní části školní zahrady.

Práce na mostku Pod Hádkem.

Přeji Vám všem krásné nadcházející podzimní měsíce a vzhledem k tomu, že další zpravodaj vyjde až v lednu 2017, tak i kouzelné Vánoce plné sněhu a rodinné pohody.

Dana Blatná,
Vaše místostarostka

Oprava mostku na návsi.

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané, máme tu podzim, listy se zbarvily do mnoha odstínů barev a před námi je období adventu a Vánoc. Z mnoha zajímavých akcí, které proběhly v naší obci v minulých týdnech, je možné namátkou uvést tradiční Svatováclavské hody, zahrádkářskou výstavu, farmářské trhy nebo dětský bazárek, který se konal na Orlovně vůbec poprvé. Zdá se tedy, že to v Ochozi žije, a to je dobře.

Vzhledem k velkému množství rozeběhnutých akcí budu tentokrát stručnější. Akcí číslo jedna je pro obec zcela jistě rekonstrukce budovy základní školy. Stavba se nakonec rozběhla bez možností čerpání peněz z evropských dotací, a tudíž budeme zřejmě muset hradit všechny náklady z obecního rozpočtu. To se zřejmě později odrazí také v možnosti financování dalších investičních akcí bez nutnosti většího úvěru, včetně napří-

klad plánovaného rozšíření školy o novou tělocvičnu a spojovací křídlo. V případě evropských dotací z Integrovaného regionálního operačního fondu (IROP) bohužel není možné žádat o poskytnutí dotačních prostředků po zahájení stavební akce, na kterou by byla dotace určena. Naděje zůstává pouze u národního programu Ministerstva školství, kde jsou ale šance vzhledem k objemu rozdělovaných peněz podstatně nižší než v případě IROP. Hlavním přáním v této záležitosti je, aby byla opravovaná budova školy co nejdříve pod střechou, a snad tomu tak již v době, kdy budete číst tyto řádky, nejpozději však do 10. listopadu, bude.

Co se činnosti plánovacího výboru týká, tak se v současnosti zabýváme zejména přípravou dokumentu Strategie komunikace obce, o kterém jsme psali již v minulém čísle zpravodaje. Souvisí s tím například příprava nového

obecního loga, grafického manuálu nebo různých propagačních materiálů. Podrobnosti, včetně vyhodnocení ankety z minula, se dočtete ve článku Anety Vidurové, členky plánovacího výboru. Kromě toho nás čeká vyhodnocení plnění Programu rozvoje obce v roce 2016 a případně příprava návrhu prvních změn v tomto dokumentu v reakci na skutečný stav věcí a aktuální potřeby obce.

Je toho jistě daleko více, o čem by se dalo psát a co se v obci děje. O tom si ale jistě budete moct přečíst ve článkách jiných autorů v tomto čísle, a pokud ne, tak se k nim třeba vrátíme v některém z dalších vydání zpravodaje. Na závěr bych Vám chtěl popřát krásné prožití adventu a Vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

*Ondřej Mlejnek,
místostarosta obce*

Výsledky ankety o hlavní motiv obecní propagace

Tak to je ono. To je slogan a logo, které vystihují to, co chceme lidem o Ochozi říkat. Ochoz je obec uprostřed krásné přírody, jež ovlivnila a stále ovlivňuje život lidí v ní. Husté lesy, kopcovitá panoramata, krasové útvary, ale i tvrdá skála, lopotná práce a neúrodná půda. Čím jiným se žít než těžbou bílého přírodního bohatství?

Spojení dvou témat, která u vás nejvíce bodovala v anketě o leitmotiv komunikace o Ochozi v minulém čísle zpravodaje (téměř nerozhodně na skóre), dalo vzniknout tématu novému. Takovému, který nás například v očích turistů odliší. Že tu máme

lesy, není nic unikátního. Že tu kdysi byli vápeňáci – dobře, ale to už všichni zapomněli. Avšak fakt, že charakteristická příroda může utvářet historii obce, to je zajímavější sdělení. Když uvážíme, že její vliv i historie přetrvávají i v současnosti, je slogan o Ochozi snad i aktuální. Navíc komunikuje také to, že máme „tu“ Ochoz. Rod názvu naší obce je jablkem sváru místních s přespolními. Snad nám slogan pomůže tento boj vyhrát.

Ještě se sluší okomentovat logo, které se stane stěžejním prvkem grafického manuálu, ale především celé komunikace o Ochozi. Budete ho vidět postupem času i tam, kde

byste jej nečekali. Na hlavičkovém papíře, na nových pohlednicích, ve zpravodaji, v brožurách pro turisty i nově přistěhovalé, na webu, v publikaci o Ochozi, na infotabulích, při příjezdu do obce... co tedy symbolizuje?

Základní prvek je

V zeleném kruhu (barva znaku Ochoze i zeleného okolí obce) je jednoduchý a graficky čistý symbol vápenky, ale zároveň i jeskyně (používá se v legendách map). Tato dvojznačnost vystihuje hlavní sdělení – jsme obec, jejíž život výrazně tvarovala a tvaruje krasová příroda.

Výhodou tohoto loga je moderní jednoduchý vzhled, unikátnost, použitelnost v černobílém i velmi malém formátu. Oblý tvar dává možnosti pro další užití v grafických prvcích hlavičkového papíru, webových stránek atd.

V neposlední řadě je nutné

zmínit, že ačkoliv běžně za takové logo vydávají instituce nemalé peníze, my jej máme díky práci dobrovolníků zdarma. A nejen logo. Vůbec celý program rozvoje obce, nové propagační materiály, revize webu, společenské akce či publikace – to vše se bude dít či

děje díky iniciativě dobrovolníků. Ač jsem jeden z nich, chtěla bych především ostatním na tomto místě vzdát poklonu, protože tohle není samozřejmost.

Aneta Vidurová

Výtah ze zápisů zasedání zastupitelstva

Výpisky nejsou oficiální informační zdroj, jsou redakčně upraveným textem, vybraným z oficiálních zápisů. Jejich výběr je individuální, autorský. Zastupitelstvo obce za následující obsah nenese zodpovědnost. Plná verze zápisů je k dispozici na webových stránkách obce.

10. zasedání, 25. 7. 2016

- Zastupitelstvo schválilo za vítěze podlimitní veřejné zakázky „Nástavba a stavební úpravy budovy základní školy v Ochozi u Brna č. p. 75“ stavební firmu Matyáš, s. r. o.

- ZO schválilo za vítěze VZMR „Technický dozor stavebníka nad prováděním stavby Nástavba a stavební úpravy budovy základní školy v Ochozi u Brna č. p. 75“ firmu SHELLE, s. r. o.

- ZO schválilo za vítěze VZMR „Technický dozor stavebníka nad prováděním stavby „Nástavba a stavební úpravy budovy základní školy v Ochozi u Brna č. p. 75 – koordinátor BOZP“ firmu Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s.

- Zastupitelstvo schválilo umístění sídla spolku Lesní kruh, z. s., na adresu Ochoz u Brna č. p. 17.

11. zasedání, 22. 8. 2016

- ZO schválilo příkazní smlouvu na výkon autorského dozoru projektanta stavební akce „Nástavba a stavební úpravy budovy základní školy v Ochozi u Brna č. p. 75“ mezi obcí a firmou ATELIER 101, s. r. o.

- ZO schválilo poskytnutí dotace Římskokatolické farnosti Ochoz u Brna ve výši 5 000 Kč.

12. zasedání, 19. 9. 2016

- ZO schválilo uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 15. 2. 2016 s firmou ATELIER, s. r. o., pro zadání zpracování kompletní projektové dokumentace pro stavební řízení i pro provedení stavby za účelem realizace výstavby výtahu (bezbariérového přístupu) pro budovu základní školy.

- Zastupitelstvo schválilo dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo „Nástavba a stavební úpravy budovy základní školy v Ochozi u Brna č. p. 75“ se zhotovitelem akce firmou Matyáš, s. r. o.

- ZO schválilo podání žádosti k MŠMT o dotaci na projekt z programu 133 310 a závazek spolufinancování projektu v minimální výši 15 % z celkových nákladů projektu.

- ZO schválilo uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 16. 12. 2016 s Ing. Ladou Troubilovou za účelem přípravy žádosti o dotaci k MŠMT v programu 133 310 – projekt „Nové výukové kapacity – ZŠ Ochoz u Brna“.

- ZO schválilo přípravu a podání žádosti o dotaci z OPŽP v oblasti třídění odpadů.

- ZO schválilo poskytnutí dotace Divadelnímu spolku Ochoz, o. s., ve výši 5 000 Kč.

- ZO schválilo uvolnění L. Petlačka, P. Lízala a P. Janíše z členství

ve stavebním výboru a schvaluje nového člena J. Maisnera.

- ZO schválilo zakoupení 2 přístrojů na vysoušení prostor ZŠ a OÚ metodou elektroosmózy a schválilo uzavření smlouvy s nabídkovou cenou 77 028 Kč.

- ZO schválilo částku 7 747 Kč určenou na zachování nadstandardních víkendových nočních autobusových spojů linky 201 pro rok 2017.

13. zasedání, 17. 10. 2016

- Zastupitelstvo schválilo za zhotovitele přípojek IS (vodovod, splašková kanalizace) pro objekt sokolovny č. p. 325 firmu Krtek kanalizace, s. r. o.

- ZO schválilo Rozpočtové opatření č. 8/2016.

- Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o dílo s Ing. J. Čáslavským a pověřuje starostku obce uzavřením uvedené smlouvy.

(mh)

Slámafest aneb ochozský vůdstok zpestřil léto

Všechno to vlastně začalo už před dvěma lety, když jsme zapíjeli mého syna Jáchyma. Kamarád se při pohledu z naší kuchyně zasnul a zeptal se mě, jestli ta louka náhodou není na prodej. Náhodou byla, a tak ji koupil. Řekl mi, že tam můžeme zrealizovat cokoli, co nás napadne. Jako velký fanoušek Woodstocku jsem měl jasno. Uspořádáme festival.

Trvalo to ještě další rok, než jsem tenhle bláznivý nápad uskutečnil. Mezitím si na poli jeden známý dlouhodobě skladoval slámu určenou pro stavbu slaměného domu, a tak o názvu bylo rozhodnuto. Chtěl jsem, aby složení kapel bylo žánrově co nejpestřejší. Oslovil jsem své hudební kamarády a ti oslovili svoje přátele a nakonec jsem měl široký výběr z kapel. Bylo to překvapivě snadné.

Problém ale byl, jak tam dostat proud. Bylo třeba natáhnout stometrový kabel na 380 voltů, ten ale stojí 10 tisíc korun. Zkoušel jsem tedy elektrocentrály, ale půjčovné bylo ještě dražší. Termín se kvapem blížil a už jsem byl dost nervózní. Nakonec se vše vyřešilo samo. Musel jsem narychlo sehnat jiného zvukaře, a ten zmíněný kabel vlastnil. Krom proudu bylo potřeba zajistit stánky, židle, mobilní záchod, pivo, nealko, občerstvení, půjčit pódium, světla, zajistit program pro děti. Týden práce.

Ethno kapela Silencio.

Přišel den D. Pomocníci už dopoledne začali stavět. Počasí bylo skvělé. Shodou okolností v ten samý den začali s odvážením

Hudebník z kapely Silencio.

slámy z pole. Mnoho balíků ale zbylo. Nevypadaly moc esteticky, ale nakonec byl zbytek stohu docela praktický. Návštěvníci mohli na balících sedět a děti si na slaměných rozvalinách udělaly skákací hrad.

Ve tři hodiny všechno začalo. Bylo vedro, takže folkový zpěvák Honza Plšek zpíval spíš pro nás než pro návštěvníky. Vystřídala ho DJ Shealase svým setem housu a elektroswingu. Lidí začalo přibývat a někteří si s sebou přinesli i židličky. To už začalo zpívat pěvecké kvarteto 4tetky, které krom brilantního zpěvu předvedlo skvělou show. Lidé stále přicházeli a já se uklidnil, protože díky dobrovolnému vstupnému jsem věděl, že se investované peníze vrátily. Pole rozvibrovala bubnující ethno

kapela Silencio. Spontánně se k ní přidal teprve tříletý zpěvák.

Problém nastal u piva. Začínala se tvořit velká fronta, náš výčep nestíhal zájem návštěvníků. Slunce už zapadalo, když nastoupila country kapela LSD (Lidový spolek Drásov). Nazvučit 9 lidí zabralo docela dost času, ale i přesto většina diváků zůstala. Za chvíli už všichni tančili. Vše ukončila umělkyně Yaya, která se s návštěvníky rozloučila svým nezdolným temperamentem. Festival skončil. Na cestu spokojeným návštěvníkům svítil romantický měsíc.

Děkuji všem, kteří pomáhali, všem, kteří přišli, přispěli do kasy a hlavně všem kapelám, které hrály zdarma. Vydělali jsme přes devět tisíc korun, které jsme poslali neziskovce Archa community (zajišťuje tábory a volnočasové akce pro vozíčkáře). Nezbývá, než vás pozvat na další ročník, který se uskuteční na stejném místě 19. srpna 2017.

*Michael Vidura
Foto: Lukáš Chvíla*

Malý hudebník.

Letošní hody se vydařily

Hodové odpoledne pohledem čtenáře

Je mi 78 a půl roku, v mládí jsem také býval stárkem. Každé minulé hody byly pěkné, ale pro mne byly tyto nejhezčí. Počasí jak na objednávku, prostředí upravené a zatím v obci nejlepší, mnozí mohli všechna vystoupení sledovat i vsedě, hudba jak má být, mája závratné výšky, mnoho krojovaných, mnoho diváků.

Nejde však o počty, ale hlavně o množství radosti na tomto odpoledni rozdané od všech účinkujících, od těch, co se sotva naučili chodit a oblékli poprvé kroj, od dětí větších, zpívajících a tančících stárek a stárků. Kdo chtěl, mohl radost a veselí brát nůsemi, já bral.

Proto patří můj obdiv a uznání všem, opravdu všem, kdo měli na jejich průběhu i jen sebemenší podíl. Manželka i já si Vás proto vážíme a moc děkujeme.

Š. J.

Foto: Simona Vaculíková

Taneční vystoupení stárek.

Hody pohodově

Opravdu, i ochozské hody si člověk může užít. Pokud v nich totiž není nějakým způsobem zainteresován a netrápí ho starosti nebo tréma.

Letos tato možnost byla ještě větší. Krojované tance se totiž odehrávaly „pod máj“, která letos nově stála u Bistra, pár kroků od návsi. Na tomto prostranství byly navíc k dispozici stánky s občerstvením, u zdi bývalého

JZD byla stříška a pod ní stoly a lavice na posezení. Také je to kousek do zmiňovaného Bistra, které skýtá další možnosti občerstvení a posezení, venku nebo uvnitř. Navíc je tu pro nejmenší pískoviště, houpáčky a hračky.

Tancování pod svatováclavským sluníčkem bylo jako vždy moc pěkné, děvčata jako růže, chlapci jako vrbové proutky. Posezení přímo u taneční produkce si nejvíc libovali naši starší spoluobčané. Stačilo dát si skleničku a už jenom hádat, kdo s kým tancuje a komu že to nejvíc sluší.

Také naše páry v ženáčských krojích jenom zářily a největší zajímavost byla rodinka Jarka Chyby. Rodiče v ženáčských krojích, děvčátka v bělostné něze dívčích krojů, a aby byl celek dotažený do konce, i benjamínek rodu, který má asi 4 měsíce, byl v improvizovaném kroji!

Děti také předvedly své nacvičené tanečky pod vedením Lenky Chybové. Některá krojovaná děvčata byla i přespolní, na hody k nám přišly i tři krojované páry dospělých z Líšně.

Potkala jsem i chlapíky ve vyložené slováckých krojích, a tak mě splete, že jsem se jich zeptala, jestli si na naše hody taky přijeli zatancovat. Přisvědčili: „Ano, dojeli jsme k vám na kole z Hovorán.“ No bodejť, měli právo dělat si ze mě legraci. Nepoznala jsem hovoranské muzikanty bez nástrojů. Když si pak děvčátka s copánky a naškrobenými bílými sukýnkami byla v Bistru koupit sladkosti a limonády, vypadalo to, jako když

se vrátil čas o 70 let zpět. Tradice u nás žije, a dá-li pán Bůh a ti, co se o ni obětavě starají, taky žít bude.

(hš)

Foto: Simona Vaculíková

Chasa o týden dříve – po krojované mši.

Pohledem prvního stárka

Před šestou hodinou ranní jsem se z často přerušovaného neklidného spánku rozhodl definitivně ukončit další pokusy o pokračování a vstal jsem z postele do chladného sobotního rána. Běžel jsem hned do jídelny k oknu, kde jsem si zhluboka oddechl. Mája stojí... Ačkoliv jsem ji opustil sotva na pár hodin, byla to jistě obava o ni, která mě natolik nahloďovala, že mi nedávala spát. Museli bychom se však vrátit o dva dny dříve, kde celý příběh máje začal, abych mohl nezainteresovaným čtenářům alespoň částečně přiblížit své pocity. Vlastně začal už mnohem dříve, ale to nechme nyní stranou.

Chodím kolem stromu, který jsem pečlivě vybral a označil už o několik týdnů dříve. Protože to není jen tak, vybrat máju. To jsem se na vlastní kůži přesvědčil. Strom musí splňovat mnoho kritérií, musí být rovný jako střela, nesmí být moc tenký, ani příliš tlustý, musí mít bohatou pěknou korunku, a navíc, musí ho být kam „položít“.

Hned vedle je čerstvý pařez, který tam v době mé první návštěvy ještě nebyl. V Líšni byly hody před čtrnácti dny a máje berou ze stejného místa jako my. Byl jsem upřímně rád, že jsem strom označil s předstihem, ačkoliv jsem si nebyl jistý, zda provázek kolem kmene byl ten pravý důvod, proč strom stále stojí.

Naposledy jsem ho obešel dokoła, abych ho již postě zkontroloval ze všech stran, zda náhodou někde neobjevím dříve skrytou vadu. Byl jsem spokojen. Se vším. Podíval jsem se ještě na své kamarády rádce, abych si od nich vyžádal jejich souhlas, který jsem dostal. Ukázal jsem tedy na strom a kývnutím jsem zpečetil jeho osud.

První strom šel k zemi

Odsunul jsem se do bezpečné vzdálenosti a s napětím a se sevěřenými pěstmi jsem pozoroval práci mistra. Pila se zakusovala do dřeva jako zuby do krajíce chleba. Trvalo to krátce, snad pár minut, a už se s lehkou pomocí začal poroučet k zemi. Propadal haluzemi ostatních stromů, dlouho, až do 60procentního náklonu, pak už ho nebrzdilo vůbec nic. „Nadějně, velice nadějně,“ pomyslel jsem si a po tupé dunivé ráně jsem se rozběhl s ostatními ke špici stromu. Sice jsem doběhl těsně druhý, ale verdikt, kterého jsem se tolik bál, zazněl nemilosrdně a jasně: „zlomená špička“. Měl jsem naštěstí vybraný i druhý záložní strom, bohužel jsem však po bližším prokoumání zjistil, že jsem přehlédl poměrně značné

zakřivení v horní části. Možná nebylo tehdy dobré světlo, aby mi tuto vadu odhalilo. Možná jsem se příliš spoléhal na první strom a nevěnoval již dostatečnou pozornost dalším. První strom však teď ležel na zemi zlomený.

Rozběhli jsme se tedy po lese na všechny strany, abychom se pokusili vybrat jiný „ideální strom“. Dlouho jsme spekovali a porovnávali a přeměřovali, až jsme nakonec označili další. Řev motorové pily, vyměřování, chvilka napětí, pád, kontrola. Strom se zlomil. Povolil jsem pěstí, které jsem snad z pověřivosti držel zaťaté a propadl se o stupeň hlouběji v bezmoci, která se mě začala zmocňovat.

Nezbylo nám než celý proces opakovat po třetí. „Do třetice všeho dobrého,“ utěšovali jsme se s nuceným úsměvem. Opět jsme tedy vybírali, hodnotili a porovnávali, až jsme se rozhodli. Strom padl. Vyrázili jsme ho zkontrolovat. Uchopili jsme špici a zkusili ji pozvednout, abychom zjistili, že se její poslední dva metry zcela oddělily od zbytku stromu. Frustrující. Nepopsatelně frustrující.

Při kácení čtvrtého stromu jsme již ve vzduchu mohli pozorovat, jak se celá horní polovina padajícího kmene tříští o jiný stojící strom.

Nebyl jsem si jistý, kolik trpělivost s námi pan hajný bude ještě mít, ani kolik „pokusů“ je ještě ochotný nám obětovat. V lese jsme strávili už přes dvě hodiny, posunuli jsme se o několik set metrů od prvního místa. Na zemi ležely čtyři vzrostlé zdravé smrky. Každý z nich rostl přibližně stejnou dobu, jako já... Všechny zlomené. A i ve mně se začínalo něco lámat.

Když dopadl na zem další strom, byla to rána jako z děla, nic ho nebrzdilo a dopadl na zpevněnou cestu. Moje skomírající jiskřička naděje téměř pohasla. Nikdo už neběžel. Pomalým nejis-

Stavění máje, tato už vydržela.

tým krokem, v kterém se odrážely podobné pocity nás všech, jsme se vydali ke špičce... Ani jsem příliš nedoufal, ale... „Je celý! Přece se zadařilo!“ zvolal někdo.

Nevěřil jsem tomu, několikrát jsem špičku zvedal, obcházel padlý kmen a kritickým okem hledal skrytý zlom nebo jakýkoliv jeho náznak. Ale nenašel. Naštěstí už nenašel.

A mohlo se stavět

...mája stojí! Lehce jsem se omyl, oblékl a vyrazil za hlídači, kteří ji celou noc střežili před nezvanými návštěvníky. Rtuť teploměru byla v tuto ranní hodinu těsně pod pěti stupni Celsia. Když jsem přišel, bylo na místě celkem pět borců, někteří spali, někteří drželi hlídku. Byl jsem jim všem v tu chvíli nesmírně vděčný. S hrdostí jsem si prohlížel stojící máju a najednou mi připadala jako nejkrásnější ze všech. Jistě jí nahrávalo i krásné prostředí, do kterého jsme ji letos netradičně umístili. Ano, netradičně, to je to správné slovo. A skrývá se za ním tak mnoho.

V posledních deseti letech, tedy od doby, kdy jsem šel v hodovém průvodu poprvé v kroji, tehdy ještě v kyjovském, jsem nezažil hodovou zábavu jinde než na Orlovně a neviděl jsem stát máju jinde než ve dvoře Orlovny. Nepamatuji si to jinak ani nikdy před tím. Letos se to však změnilo. Muselo se to změnit. Místo, kde tolik let pořádáme hody, bezpochyby největší kulturní akci v obci, jsme totiž ztratili. Alespoň jeho velkou část.

Co mi však přijde na celé věci nejvíce k zamyšlení je, že se tak stalo, aniž by kdokoliv cokoliv výrazněji řešil. Prostě se to stalo, pokrčilo se rameny a hotovo.

Dobrá, nezbylo tedy než vymyslet náhradní řešení. A uprostřed tohoto řešení jsem se právě nacházel a díval jsem se na fábory třepetající se ve dvacetimetrové výšce nad mojí hlavou. Opodál stál stan s posezením, stan s občerstvením, parket. Vše bylo nachystané a v očekávání.

Dopoledne uteklo jako voda a už jsme stáli nastoupení před Orlovnou a chystali se vyrazit. Procházel jsem celý krojovaný průvod – dvě desítky dětí, dva tucty stárků a stárků, ženáci, přespolní, sklepníci, kapela. Bylo to opravdu veliké. A já se měl zařadit do čela celého průvodu. Byl to zvláštní

pocit. Nepopsatelný. Zařadil jsem se tedy na své místo a předem smluveným signálem ke kapele odstartoval vír událostí, který nás strhnul a nepustil až do brzkých ranních hodin. A byl to naprosto nezapomenutelný zážitek, kterému by se dalo vytknout snad jen to, že skončil tak brzo.

Ano, v letošním roce toho bylo opravdu mnoho nového. Zda byly některé věci lepší, či horší, nechám zhodnotit ostatní. Jsem ale nesmírně vděčný všem lidem, kteří s celou akcí pomohli. Někdy jsem byl až překvapen, s jakou samozřejmostí a ochotou mi vycházeli lidé vstříc. Děkuji mnohokrát za Vaši pomoc a podporu!

Jakým způsobem proběhnou hody v příštích letech je prozatím velká neznámá. Nicméně, bude to výzva. Je vidět, že je o naše hody

obrovský zájem, ať už při průvodu, odpoledne pod májou nebo na večerní zábavě, kdy Orlovna doslova praskala ve švech. Také nás v letošním roce navštívily téměř dvě desítky krojovaných přespolních. Bude výzva tento stav minimálně udržet, ale doufám, že to v takové skvělé partě lidí a s podporou Vás všech společně zvládneme! Konec konců, je to vizitka celé obce.

Roman Břenek

Foto: Simona Vaculíková

Vítání občánků 2016

Vítání občánků narozených v roce 2016 proběhlo 1. října od 14 hodin v mateřské škole. Sešlo se zde 12 šťastných rodičů se svými miminky v doprovodu svých rodin a přátel. Teplé a slunečné počasí jistě přispělo k příjemné atmosféře, která byla patrná po celou dobu slavnosti.

Úvodní a organizační slovo patřilo paní Janě Jankové. Dále děti z mateřské školy zazpívaly a zaveršovaly milé pásmo. Následovala krátká slavnostní řeč starostky obce Aleny Kovařikové

– obřad vítání občánků. V závěru slavnostní části se všichni rodiče podepsali do pamětní knihy a stvrdili tak závazek řádné výchovy svého dítěte.

O předání dárku a kytičky rodičům se postaraly paní Zdenka Petlachová (zástupce za kulturní výbor) a paní Blanka Doležalová (učitelka MŠ). Od obce každá rodina obdržela finanční příspěvek ve výši 1 000 Kč. Na všechny maličké děti čekala

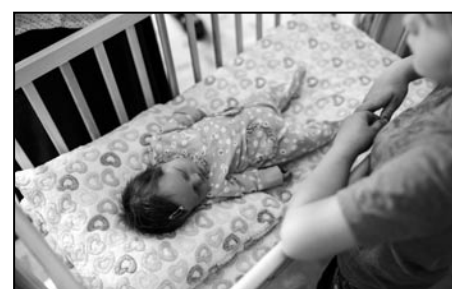
s úsměvem. Čas uteče jako voda a brzy se naši nově přivítaní občanci vrátí do školky – tentokrát už ale k zápisu.

Alena Kovařiková a Jana Janková

Foto: Simona Vaculíková

kolébka pro symbolické přivítání uloženého miminka mezi občanky Ochoze u Brna. Po ukončení oficiální části následovalo příjemné posezení a povídání. Všichni jsme se loučili a rozcházeli se do svých domovů nebo ještě někam na procházku

Živo v Ochozské jeskyni

Bývalo tradičně koncem září, letos ale otevření jeskyně pro veřejnost připadlo až na sobotu 2. října. Otevřeno bylo od 9 do 16 hodin. Už před devátou stála před jeskyní fronta nedočkavých návštěvníků a zájem byl po celou dobu otevření, protože sluníčko ten den opět teple hřálo. Každou hodinu byly v jeskyni 3 skupinky s průvodci, každá čítala kolem 15 osob.

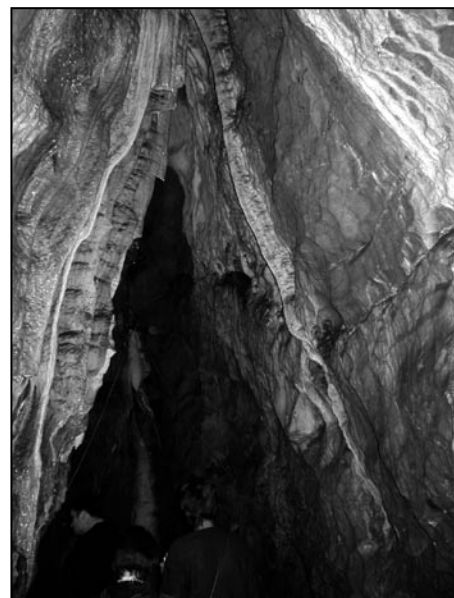
U prodeje vstupenek bylo možno také zakoupit umělecké kachle se strukturálním ztvárněním jednotlivých krás Ochozské jeskyně,

publikaci o jeskyních v povodí Říčky a tři druhy velkých pohlednic jeskyně s turistickým razítkem.

Do jeskyně bylo vhodné si vzít pevnou obuv a vlastní svítilnu, jak bylo upozorňováno na plakátcích o otevření. Ovšem nikde se nedočtete, že každým rokem jsou tyto věci více nutnější. Před pár lety bývala ještě Ochozská jeskyně alespoň částečně elektricky osvětlena. Dnes je tam fakt tma jak v nefalšovaném podzemí, rušená jen plamínky rozestavených svíček a baterkami návštěvníků. Proto je dobré mít s sebou nejlépe malé reflektory nebo výkonné čelovky, jaké mají na přilbách jeskyňáři. Také s tím pevným obutím a kluzkostí terénu to bývalo dříve lepší. Ty samé boty jsem měla obuté do jeskyně před pár lety, když v období před otevřením jeskyně dosti přšelo, a měla jsem je obuté i letos, když bylo v srpnu i v září sucho. Ale terén byl nesrovnatelně víc mokřejší a kluzký. Zdá se, že se jeskyňářům čím dál tím víc nedostává prostředků na provoz otevřené jeskyně pro návštěvníky.

Nebo taky, pokud hůř chodíte, zvažte, jestli se do jeskyně vůbec

můžete vydat. Letošní babí léto nás obdařilo spoustou sluníčka, suchem a teplem. Přesto se mi nezdál výlet do Ochozské jeskyně vhodný pro každého zájemce.

Proto vy, kteří jste v kondici a máte dobré nohy, s návštěvou Ochozské jeskyně na jaře neotálejte. Reflektor do ruky, pohorky s dobrou podrážkou a můžete vyrazit. Je možné, že Ochozská bude za čas opět nadlouho zavřená.

(hš)

Zahrádkáři ve svátečním

Ano, členy Českého zahrádkářského svazu ve svátečním oděvu a jejich nej výpěstky či rukodělné výrobky jste mohli vidět na tradiční výstavě, která se letos konala 1. a 2. října v sále Orlovny. Byl to poslední víkend letošního babího léta. Příjemné teploučko nás oblažovalo už delší čas a při cestě na výstavu jste mohli slyšet ochozské cikády.

Nejlepší je, že na této výstavě dostávají prostor i občané, kteří členy ČZS nejsou. A pokud se počasí vydaří tak jako letos, je to bezvadná příležitost k setkávání a přátelskému posezení venku,

na dvoře Orlovny. Hned u dveří byl umístěn gril, kde se otáčela vonící vepřová krkovička. Hotové maso se ořezávalo a odnášelo do baru. Tam je bylo možno zakoupit a sníst uvnitř, nebo si je odnést spolu s pivem, které se čepovalo a prodávalo hned vedle masa, ven k připraveným stolům. Bylo tam samozřejmě možno koupit také tradiční burčák a víno.

Ale pojďme už za exponáty, neboť za nimi jsme sem přišli. Začít s prohlídkou se dalo u fotografií či rukodělných výrobků nebo se člověk mohl vrhnout rovnou mezi výpěstky.

U této sekce nás uvítala obrovská dýně pana Jiřího Vojty. Ale letošní rok na výstavě se nesl ve znamení paprik a chilli papriček, byla jich tu široká a pestrá paleta. Pan Borovička vystavoval zelené zvonečkové v květináči, Zuzka a Vojta Jahoda vypěstovali celý pálivý sortiment papriček rozličných tvarů a barev. Velké barevné papriky předvedl také pan František Walter, Eva a Slávek Kryslovi a paní Blatná. Ta předvedla také kukuřici na popcorn a obrovský celer. Ten vystavovala také paní Helenka Šlofová s panem Kytsykem. Velké papriky ukázal také

pan Jaromír Chyba, podtržené dlouhatánskou indickou okurkou. Paní Zdenka Petlachová vystavovala kromě barevně působivých

paprik v květináči také žluté maliny ze stále plodících keřů a efektní černá rajčata. V minulém roce na výstavě o takové rajče požádala svého přítele ze spolku (přítel a přítelkyně, tak se oslovují členové ČZS, hlavně v písemném styku) a letos po vzorné péči jejího manžela pana Petlacha tyto plody sklízí. Rajčata jsou napřed klasicky zelená, pak zčernají a zralá jsou, až začnou červenat.

Z rostlin okrasných návštěvníky poutaly například jako každo-

ročně okrasné tykvičky v podobě malinkých dráčků různých barev, bonsaje pana Roberta Zajíčka nebo obří květy ibišku paní Jiřiny Chmelíčkové. Jako každým rokem se daly přímo na výstavě zakoupit u pana Chyby podzimní hrnkové květiny.

Paní Chmelíčková vystavovala také na stole rukodělných výrobků okrasnou a zahradní keramiku. V této sekci upoutal například, jako každým rokem, umělecký hudební strunný nástroj od pana Tibora Haluščáka a papírové modely hradů a zámků, které lepí pan Gottwald. Každým rokem nějaký model přibude a pak jsou na výstavě slyšet komentáře typu: „Jé, tati tady je Karlštejn, tam jsme byli letos se školou na výletě!“ nebo: „Mámo, tady jsou Jaroměřice nad Rokytnou, naše loňská dovolená“...

Za nejmladší školní generaci se na výstavě pravidelně prezentují šikovná děvčata Chybova. Letos vystavovala patrně školní projekty-modely. Dřevěný model mostu přes brněnskou přehradu a ve vrstevnicích provedený model vrchu v chráněné krajinné oblasti Mikulovska.

Výstava byla ovšem jako každoročně tak pestrá, že všechny

příspěvky nejde zaznamenat ani hlavou, natož pak písemně.

Na závěr bych chtěla poradit všem drobným pěstitelům: Na příští zahrádkářskou výstavu

přineste vše, co by se dalo vystavit! Ať nedopadnete tak jako já. Totiž v roce minulém vystavovala paní Jelínková téměř kilové rajče, a to i po tom, co většinu rajčat v tom roce skolila plíseň bramborová. Letos mně takové rajče také vyrostlo, ale protože byl letos na rajčata úrodný rok, udělala jsem z giganta salát v domnění, že takových rajčat bude na výstavě hodně. Nebylo, protože většině pěstitelů dozněla rajčata už koncem srpna, mně až koncem září. Ale zase naopak, chtěla jsem k exponátům přidat svoje rozměrné červené řepy, ale když jsem uviděla řepiska pana Poddaného (vystavoval také obrovské mrkve), ani jsem je nevytáhla z tašky.

Takže příští rok všechno „nej“ ze zahrady uložit do sklepa nebo do ledničky a před výstavou zajít s exponáty na Orlovnu! Tohle je sice prkotina, ale v životě celkově, víc člověk lituje věcí, které neudělal, než omylů, kterých se dopustil.

(hš)

Foto: Jana Janková

Orlovna byla zavalena oblečením a hračkami

První ochozský bazárek dětského oblečení a hraček, který se konal 9. října na Orlovně, je možné označit jedním výstižným slovem. Úspěch. Jak se nápad zrodil? Podobných akcí, na kterých můžou lidé prodat oděvy a hračky, ze kterých děti vyrostly, se v posledních letech objevuje v našem okolí mnoho. Prodávají takto rodiče březinští, hostěničtí, líšeňští i pozoričtí. „Byla by škoda, když

bychom neměli bazárek svůj, ochozský,“ řekly si mezi řečí na hřišti na Zákazanci některé maminky. A protože mezi nimi byla i Sylvie Zemanová, která se ujala koordinace, z nápadu byl rázem skutek.

Pak už jen stačilo zveřejnit termín a výzvu a zájemci se začali hlásit o sto šest. Ráno nachystalo 18 prodávajících stolečky se zbožím a od devíti už se Orlovna plnila nakupujícími. Ke konečnému počtu zapojených je nutné připočíst i rodiny dětí z lesní školky Lesinka, jejichž oblečení bylo na jednom stolku. „Atmosféra byla skvělá, většinou jsme se znaly, tak jsme si u nákupů i popovídaly. Víc než o peníze šlo o setkání, z bazárku se tak stala spíš společenská událost,“ řekla koordinátorka Sylvie Zemanová.

Díky podpoře obce se nemusel vybírat poplatek za nájem, prodej

byl o to snazší. Z reakcí všech zúčastněných vyplynulo, že je potřeba na jaře obměnit šatník i pokojíčky našich nejmenších podobným příjemným způsobem.

Zveme proto už teď nejen maminky a tatínky, nastávající rodiče, ale i babičky, dědečky, tety či strýce, aby nás tam bylo zas o něco více. Můžete nakoupit kopec darů dětem, aby je provázely ochozským létem.

Aneta Vidurová

Na horském kole do Jedovnic

V letošním roce byla pro veřejnost otevřena základna horkých kol „SINGLE TRAIL MORAVSKÝ KRAS“ v Jedovnicích. Je vybudována u rybníku Olšovec v těsné blízkosti kempu. V krásné nově postavené dřevěné budově se můžete občerstvit, zakoupit cyklistické doplňky, ale také, což je hlavní a velmi lákavé, vypůjčit si

horské kolo. Toto kolo odborníci seřídí přesně pro Vás.

Samotný krovový areál má 3 trasy a je vybudován v lese nad kempem směrem na Bukovinu a Bukovinku. První trasa vede po trailových stezkách s klidovými úseky i klopenými zatáčkami a třemi stoupáními do kopce. Délka trasy je 10,5 km. Druhý okruh je dlouhý 11,5 km a vede polovinou po trailových cestách a polovinou po zpevněných cestách. Na trati jsou vybudovány skoky a klopené zatáčky. Poslední třetí okruh měří 6,5 km a obsahuje i úseky určené pro ty nejnáročnější jezdce.

Na všech třech tratích je pouze jednosměrný provoz. V mapě, kterou na základně v Jedovnicích

obdržíte, jsou jednotlivé části tras označeny podle náročnosti červeně, modře a ta nejnáročnější černě.

Podle sdělení provozovatelů základny ji již letos navštívilo cca 25 000 milovníků horských kol. Trasy v Jedovnicích mají srovnatelné parametry jako areál v Rychlebských horách, kam doposud milovníci tohoto sportu z Brna a okolí jezdili. Výstavba podobného centra se připravuje také v Brně – Líšni v Mariánském údolí. Obě základny mají být v budoucnu propojeny cyklostezkou. Další podrobnosti k tomuto tématu jsou k dispozici na webu www.singlekras.cz.

Zdeněk Suchomel

Oprava mostu Pod Hádkem komplikuje dopravu

Z důvodu opravy mostu č. 383-005 Pod Hádkem musíme počítat s dlouhodobějším dopravním omezením mezi Ochozí a Hostěnicemi.

10. 10. – 15. 12. **ÚPLNÁ UZAVÍRKA** silnice II/383 mezi obcemi Ochoz u Brna a Hostěnice.

Objízdná trasa je obousměrně vedena od křižovatky silnic II/373 a II/383 v Ochozi přes MČ Brno-Líšeň po ulicích Šimáčkova, Belcrediho, Holzova a Drčkova do MČ Brno-Slatina na silnici II/430, dále po silnici III/3833 přes obec Mokrý-Horákov zpět na silnici

II/383 v Hostěnicích.

15. – 31. 12. **ČÁSTEČNÁ UZAVÍRKA**

Autobusová linka č. 202 bude v době úplné uzavírky končit u hájenky Pod Hádkem.

(red)

Autobusy 201 jezdí do Brna o 7 minut dřív

Pokud jste v poslední době jeli autobusem do Brna (nebo jste to měli v plánu), možná Vás překvapila nemilá věc. Kvůli rekonstrukci průtahu obcí Březina totiž jezdí autobus 201 o celých 7 minut dřív. Například dřívější odjezd v 7. 31 hodin se posunul na čas odjezdu 7. 24 hodin.

Autobus totiž při cestě z Jedovnic vynechává zastávky Březina, ObÚ; Březina, u sokolovny; Březina, Lhotky, rozc. 1.7; Bukovina, rozc. 2.0 a Křtiny, pivovar. Autobus tedy mezi zastávkami Březina, Táborská a Křtiny, kino jede přímo. Odjezdy autobusů ze Staré osady jsou ale stejné, jako byly doposud.

Linky 157 a 216 mají upravený jízdní řád z důvodu zajištění přestupu z nebo na linku 201 ve Křtinách, na zastávce Křtiny, ObÚ.

Omezení, která začala 12. září, potvrzují přibližně do konce dubna 2017, sledujte však nejnovější informace.

(red)

Bydlení jinak aneb Architektonické pozoruhodnosti v Ochozi

Dům. Jednoduché slovo a přitom miliardy podob. Stačí se jen projít ulicemi Ochoze a člověk natrefí zhruba na 450 ukázek, jak může vypadat obydlí člověka. U některých budov se ale lidé zastavují na delší dobu a ptají se: „Líbí se mi? Dokázal bych tam bydlet? Jak to vypadá uvnitř?“. V Ochozi totiž v poslední době vyrůstají i architektonicky velmi zajímavé domy, kterým se vyplatí věnovat pozornost, vlastně stejně tak jako uměleckému dílu. Příběhy několika takových staveb vám přinášíme v seriálu Ochozského zpravodaje.

Oba s manželkou Danielou pocházíme z nedalekých Jedovnic, dlouhou dobu jsme však bydleli v bytě v Brně. Věděli jsme ale, že až budeme mít děti, tak se z Brna odstěhujeme. Protože pocházíme z „kopců“ Moravského krasu, snažili jsme se najít místo pro náš nový domov někde na sever

od Brna, ideálně na trase mezi Jedovnicemi a Brnem. Na konci roku 2012 se nám podařilo koupit pozemek tady v Ochozi. Pozemek, kde dnes stojí náš dům, se nám od počátku zalíbil, je blízko lesa, v poměrně prudkém svahu, s pěkným výhledem na Ochoz a okolní kopce. Výzvou pro nás

bylo navrhnout nový dům tak, aby svažitost pozemku nebyla nevýhodou, ale naopak aby návrh domu využil potenciál pozemku. Nyní jsme dostali příležitost náš dům ve zpravodaji představit a navázat tak na článek o domě manželů Košťálových.

Dům se dřevěným skeletem

Ještě před koupí pozemku nás zaujal článek v časopise o dřevěných skeletových stavbách rodinných domů od Ing. Peukerta z firmy TFH z Velkých Hamrů. Presentované realizace dřevěných skeletových domů nás upoutaly jak vnitřní, tak vnější architekturou. U těchto domů je nosná konstrukce domu tvořena z masivních dřevěných trámů, které jsou v dokončeném stavu domu viditelné jak v exteriéru, tak v interiéru. Výplň mezi nosnými trámy je pak tvořena jako u běžných dřevostaveb ze dřevěných sloupků, vnějšího a vnitřního pláště a mezilehlých vrstev izolace z minerální vlny. Takové uspořádání nosné konstrukce umožňuje provést velké prosklené plochy a mimo jiné zachovat z domu pěkný výhled na Ochoz.

Dřevěný skelet domu.

Tehdy jsme zjistili, že těžké dřevěné skelety u nás v České republice staví asi tři firmy a nejvíce se nám nejvíce líbil právě přístup firmy TFH. Zaujalo nás, že tato firma řeší celý proces stavby od projektu přes realizaci stavby až po interiér. Oslovili jsme tedy tuto firmu a domluvili se na zpracování projektu. Bylo vytvořeno několik variant studií, dokonce jsme nechali pro porovnání vypracovat i zděnou variantu domu. Podíleli jsme se na návrhu dispozičního uspořádání

domu a také na zasazení stavby do svažitého terénu. Kvůli požadavku CHKO má náš dům tradiční sedlovou střechu a svou základní geometrií nenarušuje ráz okolní zástavby. Z blízka však již vyniká specifická architektura dřevěného skeletu.

Nízká energetická náročnost

Při návrhu domu jsme kladli důraz na nízkou energetickou náročnost domu. Obálka domu včetně oken se blíží pasivnímu standardu a její těsnost byla po zhotovení pláště domu ověřena testem neprůvzdušnosti (tzv. „BlowerDoor test“). Vypočtené tepelné ztráty domu při $-12\text{ }^{\circ}\text{C}$ jsou $5,4\text{ kW}$, přičemž na tepelné ztráty prostupem připadá $3,6\text{ kW}$ a na tepelné ztráty větráním $1,8\text{ kW}$.

V domě je osazen systém nuceného větrání s rekuperací odpadního vzduchu, který eliminuje z velké části tepelné ztráty větráním. Vytápění domu je navrženo jako podlahové elektrickými topnými rohožemi a je doplněno šamotovými akumulacími křbovými kamny. Prakticky dům vytápíme pouze těmito křbovými kamny, kdy

stačí jedno zatopení na vytopení domu na 24 hodin (ráno zatopíme, naakumulované teplo v masivní šamotové obezdívce udrží tepelnou pohodu až do dalšího rána). Elektrické podlahové topení využíváme běžně pouze na temperaci podlah v koupelnách. Při slunečných dnech se projevují značné tepelné zisky z velkých prosklených ploch orientovaných na jihozápad a jiho-východ. V létě zabraňují přehřívání interiéru venkovní žaluzie. Ohřev teplé vody je elektrický a doplnili jsme ho jedenácti fotovoltaickými panely, jejichž výkon využíváme pouze pro ohřev teplé vody. V praxi se ukazuje, že takto jsem schopni vyrobit cca 55% celkové energie nutné pro ohřev teplé vody.

Samotná stavba netrvala dlouho

Celý proces projektování trval asi rok a na podzim roku 2013 jsme podepsali smlouvu na stavbu domu. Základy a betonovou desku jsme nechali na podzim roku 2013

Současná podoba domu Francových.

zrealizovat firmu GRAS z Jedovnic a koncem února 2014 začala firma TFH se stavbou dřevostavby. Tehdy nám přálo počasí – bylo sucho a teplo a během třech týdnů byl smontován nosný dřevěný skelet z masivních trámů, dům byl pod střechou a opláštěn. Hotový dům včetně části vybavení nám firma TFH předala v polovině července, takže celá stavba jim trvala asi pět

měsíců a my jsme se nastěhovali v srpnu. Od té doby postupně sami upravujeme okolí domu. Na pozemku jsme vytvořili dvě výškové úrovně, první je v těsném okolí domu a navazuje na venkovní dřevěnou terasu. Zahrada s ovocnými stromy pak vznikne v dolní úrovni pozemku.

Bydlení ve svahu přináší nevýhody jako je ztížená dostupnost

v zimních měsících a vyšší finanční nároky na provedení stavby a na úpravy terénu v okolí domu. Pro nás jsou však tyto nevýhody vysoce vynahrazeny otevřeným výhledem na okolí. Jakou má pro nás umístění domu hodnotu, si vždy znovu intenzivně uvědomíme, když se po delší nepřítomnosti vrátíme domů.

David Franc

Rok v zahrádkách a v našich duších

PODZIM

Koníčky šediví nám spásli step modrou a zlatou, a nastal dušičkový čas. Na samém začátku měsíce října bylo ještě teplo a při nedělní bohoslužbě v našem kostele poletoval nad oltářem motýl. Ale byla to jen pomyslná tečka za letošními dlouhými větami babího léta. Dušičkový čas vnímá každý jinak.

Pro věřící je to Svátek všech svatých, doba vzpomínání a rozjímání, a pro ně bude i letos u nás v Ochozi začátkem listopadu mše svatá, která má zakončení na hřbitově.

Skauti jako každoročně pořádají pro děti Halloweenský průvod zakončený stezkou odvahy kolem hřbitova. Bude se konat v pondělí 31. 10. Průvod bude vycházet v 18. 00 hodin z konců obce (u kruhového objezdu Na Pastýrkách, Na Příhoně, Na Bráně).

Divadelní spolek pořádal při příležitosti své nové hry se strašidelnou tematikou rodinnou záhrobní párty. Konala se 29. 10. na Orlově. Lednový maškarní ples tím pádem odpadá.

Zapeklitá vyhláška

Duše poetické v tento čas čučí do mlžných lesů nebo do spadaného barevného listí a vzpomínají na věci dávno minulé. Třeba na... dým bramborové natě. To je nejen název filmu pana režiséra Fran-

tiška Vlácil s výbornou muzikou pana Lišky a nepřekonatelným výkonem pana Hrušínského, ale také neodmyslitelný atribut starých časů. Pasáčkové z polí zmizeli v první polovině minulého století, děti hrající si na podzimních polích v jeho druhé polovině a neustálý podzimní dým z našich zahrádek zmizel, když se objevila nová obecně závazná vyhláška o spalování rostlinných materiálů, začátkem roku letošního. O této vyhlášce nás podrobně informoval v druhém čísle letošního zpravodaje předseda dopravního a ekologického výboru pan Radek Drochytka.

Ona ta vyhláška je ale pěkně zapeklitá věc. Stanovuje sice dobu, kdy je pálení povoleno (ve středu a v pátek od 14 do 18 hod, a v sobotu od 9 do 18 hod). Případně-li však na tyto dny státní svátek, tedy den pracovního klidu, spalovat je zakázáno. Jsou ale také jiné podmínky, kdy platí zákaz. Inverze, větrné počasí, sportovní a kulturní akce atd. Po přečtení článku jsem nabyla dojmu, že chcete-li spalovat rostlinný materiál, byť suchý a bez příměsí, jste ekologický barbar, a když už jím teda jste, je tady pro vás tato vyhláška.

Nuže dobrá, ale co například dělá člověk dbalý ekologie s ořechovým listím, které na kompost nepatří? Zahrádkáři vědí, že toto

listí uschne spolehlivě až v červnu příštího roku, pokud je sucho a pokud jej na jaře pilně obracejí hráběmi. Proto byl před sto lety u nás na podzim ten všudypřítomný dým bramborové natě. Některé rostlinné materiály zkrátka schnou velmi špatně.

Slyšela jsem sice něco o kontejnerech nebo velkých pytlech na ekologický odpad, ty ale zatím nemají valného rozšíření, zejména na vesnici. A jak poznat, zda je už dnes inverze nebo zda už fouká vítr dostatečně, aby se nesmělo spalovat? A k čemu jsou vlastně povolené doby na spalování, když se spaluje materiál přírodní a suchý, dým nevzniká a čistý oheň nemůže nikoho obtěžovat? Je to zkrátka komplikovaná věc, aby se lidé domluvili.

Ale samotná vyhláška mně nevadí, jsou totiž občané, kteří dříve dokázali v rámci čmoudících ohnišť spálit celou pozůstalost po dědečkovi. Ostatně proč ne, dá se namítnout, že v Indii na březích posvátné řeky Gangy spalují dědečky samé a nikomu to nevadí. Ještě že nežiju v Indii, spalování pozůstalostí mně dost vadilo.

Takže zahrádkáři, buďme rádi, že něco pálit na své zahrádce vůbec můžeme, a užijme si dušičkový čas, každý podle své duše.

Hana Šedá

Z divadelního spolku: Když někdo nepřijde na zkoušku, tak jsem pak hodně zlá, říká Narcisa Čoupková

Už nezbývá ani měsíc do premiéry nového kousku ochozských divadelníků. Tentokrát budou ze svého pohledu ztvárňovat fenomén Addams family. O přípravě letošního představení, ale i minulosti a budoucnosti ochozského divadelního spolku jsme si povídali s režisérkou Narcisou Čoupkovou.

Zbývá vám měsíc do premiéry, jak jste na tom s přípravami?

Teď se situace v divadle vyhorčuje. Před premiérou pracují nervy a já říkám, že nemáme nic hotového, i když to není pravda. Herci mají pořad na všechno čas, ale já bych už docela ráda viděla, jak to bude nakonec vypadat. Na druhou stranu to ale na premiéře zahrají bravurně, až jsem sama vždycky překvapená.

Nejste teď před premiérou nervózní?

Jsem nervózní, ale spíš za ostatní. Pro mě to premiérou končí. Odvedla jsem svoji práci, nejvíc mě na tom baví, jak se to celé tvoří. Děláme to vlastně všichni dohromady, když má někdo nápad, tak ho zapracujeme. Jak už je to hotový, tak mě to nebaví. To už na premiéře myslím nad tím dalším, co by se dalo udělat. Premiérou vlastně končí moje práce v divadle. Herci si pak užívají tu euforii, ale mě nejvíc baví ta tvořivá část.

Proč jste si letos vybrali zrovna Addamsovu rodinu? Přece jen to není úplně běžná hra.

V minulých letech jsme hráli Saturnina, Hru o Jablko, Někdo to rád horké, Do naha!. Tentokrát jsem chtěla něco jiného. My nemáme na to, abychom hráli nějakou klasiku jako Hamleta nebo Lucernu, to se musí umět zahrát, aby to nebyla nuda. Nejsme herci, takže

potřebujeme atraktivní hru, kde to herectví není úplně potřeba. Nedostatek talentu vlastně doháníme výběrem té hry.

Když k tomu sednu, mám scénář za tři dny

Jak se dá vlastně k takovému scénáři přijít?

V podstatě nijak. Většinou se shodneme na tom, co chceme dělat za představení a já pak na základě toho napíšu scénář. Vždycky ten příběh musí být upravený pro divadlo.

Máte stanovený nějaký časový plán, jak se během roku připravujete?

Je to rozvržený tak, že já musím napsat scénář a potom tak od května začínají zkoušky. Ty bývají úplně k ničemu, protože herci se doma nepřipravují a učí se to až na těch zkouškách. Od května zkoušíme, teď máme měsíc před premiérou a někteří ještě neumí text, to už je taková klasika. Ale oni to dávají, to je tím, že se na to zatím úplně nesoustředí. A se scénářem, s tím nemám problém, ten mám napsaný třeba za tři dny. Když k tomu sednu, tak jedu.

Jak moc ty hry lokálně působujete? Občas si můžeme všimnout nějakého vtípku nebo narážky.

To si vymýšlí herci přímo na place, já se pak chytám za hlavu, co tam zase řekli. Anebo když si to připraví dopředu, tak mi to neřeknou. Někteří herci to tak umí, třeba Kmeťák, to je improvizátor. On třeba na premiéře začne improvizovat, vůbec se nedrží scénáře a mluví něco jiného, on to umí. Problém pak ale mají ti ostatní, kteří to neumí. Nebo Radek Drochytka, to je to stejný. To je podle

mě nejlepší herec, který tady byl, má největší talent.

Mluvila jste o tom, že herci někdy berou zkoušení na lehkou váhu. Zároveň nejste profesionální divadlo s určitou hierarchií. Jak se dá v takovém prostředí udržet režisérská autorita, aby vás všichni poslouchali?

Oni mě neposlouchají. Já to mám strašně do detailu promyšlené a vždycky jim to všechno připravím a řeknu. Takže beze mě by byli vlastně v prčicích. Dávám jim i prostor k improvizaci, nebráním se dobrým nápadům. Já mám o té hře celkový obraz a někdy se stane, že ho těmi nápady rozbíjí. A to nejde. Někdy když to moc narušuje, tak musím být za tu zlou. Ale většinou si to v klidu vyříkáme. Akorát nemám ráda nezodpovědnost, když někdo nepřijde na zkoušku a nedá o tom ani vědět, tak jsem pak hodně zlá.

Jak velký je vlastně tým, který divadlo připravuje?

Máme takové jádro asi pěti lidí. Ti jsou tam celou tu dobu, co tady divadlo je. Ke každé hře se pak nabalují další lidi, ti ale zase odejdou. Těch pět lidí v tom jádru má ale největší zodpovědnost a vlastně se o to o všechno starají.

Úroveň divadla už je za ty roky poměrně vysoká, jak řešíte představení produkčně?

Jedna naše členka je ekonomka, takže to řeší hlavně ona. V Orlovně platíme nájem za zkoušky a jednotlivá představení a peníze, které zbydou, se využijí na další představení. Teď už se blížíme nule, takže musíme zase vydělat na další představení. Teď jsem byla třeba nakupovat látky, některé kostýmy si ale půjčujeme

z fundusu brněnského Národního divadla. Pomáhají nám i známí, Filip Kovář nám dělal kordy ze železa, Tibor Haluščák zase třeba věci ze dřeva. Nebo třeba to auto loni, to bylo z vrakoviště a stálo nás pět tisíc.

Jak probíhá obsazování? Nestává se vám, že nějakou roli nechce nikdo, a jinou zase všichni?

Já už většinou vím, který herec by se na jakou roli hodil. Většinou souhlasí a ještě jsem se nesetkala, že by někdo řekl ne. Hlavní role hrají ti, kteří mají prostě větší talent než ostatní. Ale nejsem pánbůh, který by rozhodoval o všem, snažím se dát každému šanci. Akorát se třeba stalo, že jsme měli herce, který byl zvyklý hrát hlavní roli a když ji nedostal, tak ho to prostě nebavilo. Takže to pak prostě odbil, ale s tím už se nedalo nic dělat. Někdy se ale stane i to, že se to změní, když ten člověk třeba nechodí na zkoušky, pak prostě tu roli hrál za něho někdo jiný.

Děláte v roli třeba i alternace?

Máme alternace, akorát je to pak víc práce a víc zkoušek, protože u toho musí být všichni. Třeba v „Někdo to rád horké“ hrál Josefínu Piškot a alternoval Tonda Školník a bylo vidět, jak spolu soupeří, takže do toho pak dali úplně všechno. Navíc když jeden onemocní, tak ho potom může zastoupit ten druhý.

Děláme to pro sebe

Hrajete už nějakých 17 let, kde se po tak dlouhé době dá vzít to nadšení? Neříkáte si třeba někdy, že už se na to vykašlete?

Každý rok to říkám, mockrát jsem už odešla s tím, že už nikdy nepřijdu, ale vždycky jsem se vrátila. Dřív to bylo lepší, víc jsme si to užívali, nic jsme neuměli a nedomýšleli ty důsledky. Hry

byly jednodušší. Ta laťka teď pořád stoupá a je čím dál náročnější to vydržet, zvlášť u téhle hry. O to spíš se pak začneme hádat, protože je toho tak strašně moc. Já třeba dělám dvanáctky, večer jdu na divadlo a ráno ve čtyři zase vstávám. Všichni jsme na tom stejně blbě, ale protože nás to furt baví, tak to pořád děláme. Asi si zahrajeme nějakou hru, která bude bez kulis, ale zase kdo na to půjde.

Kam se dá dál růst? Uvažovali jste třeba nad tím, že byste hráli i mimo Ochoz?

Nejde to do nekonečna. Dřív jsme jezdili na hostování, ale to jsme zrušili. Když jsme někam jezdili, tak tam většinou nebyli pro divadlo podmínky. Jednou jsme byli i na soutěži v Boleradicích, odkud se můžete dostat na Jiráskův Hronov, což je nejvyšší soutěž amatérských divadel. Hráli jsme tam pohádku „Strach má velké oči“ a úplně nám ji strhali. Tam nám došlo, že to děláme hlavně pro zábavu a nemáme nějaké ambice.

Na Facebooku jste psali, že Addams family bude zatím vaše nejobtížnější a nejpropracovanější hra, v čem to spočívá?

Bude to zaměřeno hlavně vizuálně. Máme tam ale třeba i pantomimu, kterou jsme v životě nedělali a nikdo z nás ji neumí. Tak jsme hledali někoho, kdo ji umí, a nakonec jsme sehnali holku, která tu pantomimu studovala a jezdí ji sem kluky učit až z Ostravy. Ještě máme problémy s pleší. Nemůže to být jen nasazovací igelit, musí to být profesionální pleš, která se dělá z latexu. Máme

v představení dva lidi s pleší a musí být hrozně dobře udělaná, protože se tam třeba válí po zemi, tak aby jim nespadla. S tím nám taky pomáhá profesionální maskérka. Trvá to asi tři hodiny, než se to udělá.

Jak vypadá váš týden? Zkoušíte teď častěji?

Zkoušíme dvakrát týdně v úterý a ve čtvrtek. Pak máme několik celodenních zkoušek v sobotu, třeba od jedné do desíti. Jak se blíží představení, tak máme zkoušku třeba třikrát týdně a pak ještě v sobotu.

Máte už v hlavě plány na příští roky?

Od prvního představení mám takový sen, ale nevím, jestli se to někdy podaří. Jako svoje poslední představení bych chtěla udělat Baladu pro banditu. Chtěla bych ji hrát venku v létě, udělal by se velký oheň, u kterého by se odehrával děj, a okolo by seděli lidi. Úplně vidím Nikolu Šuhaje, písničky a všechna ta poetika. Možná už je to téma ale moc staré.

Ondřej Sobola

Termíny představení Addams Family

Premiéry: 18. a 19. 11. 2016

Reprízy: 25. 11., 26. 11., 2. 12., 3. 12. 2016

Režisérka ochozských divadelníků Narsica Čoupková.

Ze skautského oddílu

Šošoni pokračují ve své činnosti i na podzim

Na začátku školního roku není načekat, a proto náš oddíl společně s roverským kmenem uspořádal první celooddílovou a náborovou schůzku už v sobotu 3. září. Jako vždy jsme se připravili na příchod nováčků několika seznamovacími hrami, fotografiemi a krátkým videem z tábora. Nechyběly pocho-pitelně ani základní informace pro rodiče. Ačkoli na schůzku nemohli dorazit všichni stávající členové v plné síle, tak se nás sešlo dost a přivítali jsme mezi sebou první nováčky a jejich rodiče.

První celooddílová schůzka.

Během září jsme se dle domluvy museli na čtrnáct dní rozloučit s hlavními prostorami fary, protože v nich byly dočasně nastěhované školní třídy, a to kvůli pracím na školy. Schůzky jsme za pěkného počasí dělali hlavně venku, případně jsme si vystačili s farním skladem. Bohužel, začátkem října se pro nás situace opakovala, a sice neplánovaně kvůli problémům vzniklým při přestavbě. Vystálý problém jsme velmi rychle řešili s paní starostkou, která nám

domluvila náhradní prostory na Orlovně, dokud bude škola faru využívat. Změna míst pro schůzky byla jednou z nečekaných záležitostí oddílového podzimu, jinak však pokračujeme v oddílové i kmenové činnosti beze změn jako každý rok.

První větší říjnovou akcí pro nás bylo již tradiční pořádání hry Lesní lidé, které je ještě věnován prostor v následujícím článku. Ve stejném měsíci nás pak čekala třídní roverská výprava na Pálavu a okresní volební sněm Junáka. Na pondělí 31. října opět chystáme Halloween-ský průvod pro všechny nebojácné zájemce ať z řad dětí nebo rodičů. Bude-li nám přát počasí, v listopadu proběhne akční hra přímo v ulicích Ochoze – Špioni. Následně se pak v prosinci chystá roverská výprava na Mikulášský seminář do Prahy a 23. prosince budou ochožští skauti roznášet Betlémské světlo.

Podzim ve skautském oddíle znamená také otevření diskuse nad možností skautského vzdělávání – na vzdělávací kurzy je třeba přihlásit se právě většinou do konce roku, potom je již obsazeno a zájemci z našich řad musí rok počkat. Snažíme se vyslat co největší počet našich roverů a rangers na zdravotnický kurz. Vedoucí od družin si pak hledají kurzy čekatelské. Čekatelská zkouška je prvním stupněm ve vzdělávání našich činovníků, opravňuje např. k zastupování hlavního vedoucího tábora a spolupůsobení při vedení oddílu. Skautských činovníků totiž není nikdy dost.

V současné době také pracujeme na aktualizaci a změně designu našich webových stránek a pevně doufám, že do konce roku budou změny patrné.

S přáním pěkných podzimních dnů

Tomáš Kozel, vůdce oddílu Šošoni

Na Lesních lidech se odehrál roverský rituál

Stejně jako každý rok i letos náš roverský kmen R.I.C.H.N.A.S. pořádal bojovou hru určenou pro skauty a skautky z širokého okolí s názvem Lesní lidé. Letošní ročník se konal v sobotu 8. 10. a zúčastnily se ho celkem čtyři družiny, a to družina Draků ze Šlapanic, družina Kanců z Pozořic a družiny Lemurů a Sojek z Ochoze. Hra se jako každým rokem odehrávala v okolí chaty Jelenice.

Součástí hry byla příprava jídla na ohni.

Zatímco skauti a skautky vařili na ohni jednoduché pokrmy, stavěli přístřešky a vzájemně na sebe útočili, část našich roverů a rangers v roli vojáků napadávala jejich osady nebo se jim snažila zabránit znovu získat jejich dříve zakopané zásoby jídla. Ostatní roveři a rangers mezitím s pomocí pozořických hasičů nařezali a uskladnili zásoby dřeva na tope-ní v chatě Jelenici.

Letošní ročník Lesních lidí dopadl následovně. Na prvním místě se umístila družina Kanců, druhé místo si vybojovala družina Draků, třetí místo obsadila družina Lemurů a na čtvrtém místě

Společné opékání špekáčků.

skončila družina Sojek, kterou tvořili z poloviny ochozští skauti a z poloviny ochozské skautky.

Na tradičním roverském rituálu.

Po skončení hry se naši roveři a rangers zúčastnili pro ně již tradičního rituálu. Kolem deváté hodiny večerní se v krojích a letos poprvé v nových, černo-červených kmenových šátcích tiše odebrali na předem zvolené místo, kde měl každý možnost přede všemi shrnout své úspěchy jak v osobním, tak skautském životě za poslední rok a zároveň si dát předsevzetí pro rok nadcházející. Tyto své cíle poté každý stvrdil podpisem na slavnostní listinu. Večer byl zakončen skromnější hostinou, na kterou každý ze zúčastněných připravil nějaký pokrm.

Ondra Válek, kmen RICHNAS

Ochozští roveři se zúčastnili Jamboree v Polsku

Letos o letních prázdninách se čtyři naši skauti zúčastnili Central European Jamboree (CEJ) v Polském městě Wrocław. Co je to vlastně CEJ? Je to setkání skautů ze střední Evropy a nejen to. Třeba letos se ho účastnilo 29 zemí, mimo jiné Egypt, Anglie, Peru, Libanon a další.

Hlavní téma Jamboree bylo „art of scouting“ (umění skautingu). Takže jsme pomalovali garáže v centru Wrocławu nebo hráli detektivní hru „ztracený malíř“. V této hře jsme museli plnit různé úkoly a za ně jsme dostávali indicie, na základě kterých jsme museli zjistit, kde je malíř. Celé to bylo ztížené tím, že jsme byli skupina sestavená ze skautů z různých zemí a mezi sebou jsme museli komunikovat převážně v angličtině.

Během celých deseti dnů se odehráli dva rockové koncerty a jedna

Malování garáží.

Mezinárodní den.

Czech party, která měla u všech účastníků velký úspěch. Součástí párty bylo vystoupení skupiny českých skautů se skautskou písní, karaoke, dance battle. Velmi zajímavý byl také international day (mezinárodní den), kde měly všechny zúčastněné země představit svoji kulturu, jazyk, jídlo apod. Mě nejvíce bavilo ochutnávat jídlo. Něco bylo sice hnusné, ale většinou jsem si pochutnal.

A tímto chci říct, že jsem si celých deset dnů na Jamboree užil a těším se, že za necelé dva roky se uskuteční v Maďarsku Jamboree 2018.

A já tam chybět nebudu.

Více foto najdete na: http://tomaskricka.rajce.idnes.cz/Central_European_Jamboree_Polsko_2016/

Tomáš Kříčka

Ze školy a školky

Den zvířat ve 3. ročníku

Dne 7. 10. 2016 si žáci 3. ročníku připomněli Mezinárodní den zvířat. V první vyučovací hodině jsme si zazpívali písničku Máme rádi zvířata a poté si povídali o opuštěných, nemocných a týraných zvířatech. Řekli jsme si, jak se o zvířátka staráme, co by měl páníček zajistit, aby se s námi zvířátko cítilo dobře. Ve druhé vyučovací hodině žáci prezentovali připravené referáty o svých mazlíčcích. Referáty byly různorodě zpracovány a poté vystaveny na nástěnce. Letos si žáci

mohli přinést nejenom plyšáky, ale i živá zvířátka. Úsměv na tváři a radost z pomazlení nám přivodil králíček, plšici a naše třídní oblovy. Zjistili jsme, že přítomnost zvířátek na nás má velmi pozitivní vliv. Žáci

si dokonce dovedli představit, že by se zvířátka s námi učila celý rok. V dalších dvou hodinách jsme libovolnou výtvarnou technikou ztvárnili svého domácího mazlíčka. V poslední hodině jsme se věnovali tématu animals and pets (zvířata a mazlíčci). Jak se nám dopoledne vydařilo, můžete vidět na fotografiích zde a na školním webu.

Škola v přírodě – Hálův mlýn

Letošní školní rok zahájili žáci naší školy kvůli rekonstrukci netradičně na škole v přírodě. Od 12. do 16.

září vyrazil 2.–5. ročník do Hálova mlýna, kde pro nás pracovníci školského vzdělávacího zařízení Lipka pobočka Rozmarýnek připravili krásných 5 dní environmentální výuky.

Druhý a třetí ročník se seznámil s Ferdou mravencem a jeho kamarády, od kterých se toho děti hodně

naučily. Pomocí kouzla se mohly stát malinkými a vyzkoušet si, jak se žije bezobratlým živočichům ve vodě, v lese i na louce. Děti moc bavilo „lovení“ živočichů a jejich poznávání podle klíčů, pohybové hry a tvoření. Počasí nám také přálo, takže jsme se odpoledne mohli i vykoupat, zahrát si oblíbené mí-

čové hry nebo napsat pozdrav domů. Před spaním jsme si ještě přečetli příhody Ferdy mravence a brouka Pytlíka, a tak nám ten týden rychle utekl. Děti byly moc spokojené a těšily se, že naše milé lektorky uvidí zase v říjnu u nich na Rozmarýnku.

Rozmarýnek – Ferda mravenec a Čarodějné býlí

Ve čtvrtek 13. 10. se žáci první a druhé třídy vypravili do Brna na program Ekologického centra Rozmarýnek na programy „Ferda

mravenec ve vodní říši“ a „Čarodějné býlí“.

Prvnáčci si s Ferdou mravencem vyzkoušeli např. jaké je to být kuklami, jak se postarat o mravenčí vajíčka, jak funguje koloběh vody v přírodě. Venku se dozvěděli novinky ze světa hmyzu, vylovili si drobné živočichy v jezírku a vyrobili si svého chrostíka.

Druháčci už Ferdu důvěrně znali ze školy v přírodě, proto si tentokrát s radostí zahráli na čarodějné učně: poznávali bylinky všemi smysly a ochutnali lektvary

z bylin. Naučili se, na jaké potíže se dají bylinky použít. Vlastnoručně si uvařili mast z měsíčku lékařského, která se jim v tomto počasí hodí třeba na popraskané rty.

Učitelé ŽŠ

Po prázdninách zas, nastal školky čas

O prázdninách probíhaly v naší školce, letos ve třídě Sluníček, čilé stavební práce. Došlo k rekonstrukci toalet, umývárny a výdejny stravy pro děti. Byly udělány nové odpady, rozvody vody i elektroinstalace a vše bylo nově obloženo. Do výdejny stravy byla pořízena nová kuchyňská linka a myčka. Šatna dětí se zvětšila a byla od třídy oddělena sádkartonovou přepážkou. I zázemí pedagogů bylo příjemně o novou toaletu a sprchu.

Vítej v naší školičce ve třídě Sluníček

V září jsme přivítali v naší třídě Sluníček nové kamarády. Společně jsme se všichni seznamovali, opakovali si svoje jména, poznávali značky. Hráli jsme hry – Poznej, kdo schází, Kdo se ztratil, Magnet, Na veverku.

Vytvořili jsme si řetěz všech dětí naší třídy – spojená srdíčka s otiskem pravé ruky – který vyjadřuje vzájemnou pospolitost dětí celé třídy.

Pohádka ve školce.

Důležité také bylo vyvozování a tvoření pravidel soužití ve třídě. Na pomoc nám přišli i maňasci a veršovaná pohádka Františka Hrubína – O Palečkovi. Všechny děti už tak ví, že hračky se musí

uklízet, že si neubližujeme, vzájemně pomáháme, ve třídě nekřičíme a neběháme, používáme kapesník, umýváme se, při stolování se chováme slušně, mluvíme potichu. Pro jistotu nám starší děti všechna pravidla nakreslily a paní učitelky umístily na dobře viditelné místo ve třídě.

Vítej v naší školičce ve třídě Berušek

Září bylo i pro děti ze třídy Berušek měsícem seznamování. Přivítali jsme nové kamarády, navzájem se poznávali, společně vytvářeli pravidla třídy, opakovali svoje jména...

Vytvářeli jsme kartičky s otiskem ruky. Vyzkoušeli jsme si techniku vyškrabávání na „Sovičkách“. Hráli jsme hry – Na peška, Uvíváme věneček, Kvítkové hry, Veverka Čiperka, které jsme si uvykli zahajovat oblíbenou básničkou:

Ať jsi holka nebo kluk,
udělej si se mnou kruh.
Naučím tě chodit, stát,
pojď si se mnou, pojď si hrát.

Když je dobrá nálada,
najdi si kamaráda.
Zatleskej, zadupej,
kamarádům ruku dej.

Hlavním tématem společného povídání dětí posazených do tvaru kruhu, abychom na sebe všichni viděli, byla berušková pravidla soužití, která si děti samy pokusily vytvořit. Následně jsme si je nakreslili a vyvěsili ve třídě, abychom je měli stále na očích.

Učili jsme se básničky s pohybem – Brambora, Byl jeden do-

meček, Sluníčko a zpívali známé dětské písničky. K odpolednímu odpočinku jsme si četli příběhy z knih „Birlibán“, „Špalíček pohádek“ a „Pohádky z lesa“.

Krásné zářijové počasí nám všem umožnilo prožít spoustu her a zábavy i na naší zahradě. Na rozkvetlé louce bylo možné pozorovat mnoho živočichů, včetně krásné zbarvených motýlů.

Moc pěknou a vtipnou pohádku „O vlkovi a kůzlátkách“ nám přiješlo zahrát Divadlo Úsměv. Za kulturou jsme se vypravili i do Divadla Bolka Polívky na dětské hudební představení „Naše písnička aneb postavím si domeček“. Děti si odnesly zážitek nejen z představení, ale i z cestování.

Učitelky MŠ

Z ochozské farnosti: Čarovné slůvko „díky“

Jsme velice citliví na to, když poté, co jsme pro druhého obětovali svůj volný čas, dali jsme mu dobré slovo, radu, neuslyšíme žádnou odpověď, když to lidé berou jako samozřejmost. Vadí nám, když někomu projevíme přízeň a ten dotýčný neumí poděkovat.

Vidíme to v celé škále vztahů, od dětí až po dospělé. Kolikrát maminka nebo tatínek říkájí svému dítěti: „A ty neumíš poděkovat?“. I starším dospívajícím dětem to třeba často připomínat, že nemají všechno brát jen jako samozřejmost, jakoby děti měly v podvědomí zafixováno jenom to, co jsou jim rodiče povinováni. Také vnoučata jsou již dnes naučená jenom brát. Přijdou k babičce, babi včera jsme se vrátili z kina a zítra máme jít na školní výlet, nevím, zda tam pojedou, nemám peníze. A babička vytáhne stovku, obdaruje vnučku, ale není obdarovaná, neboť místo slůvka „děkuji“ slyšela „Babi, já už musím jít, neboť máme povinnosti.“.

Kolikrát i dospělé děti slyší od táty nebo od mámy slova: „Takto se mi odvděčuješ, ty si vůbec ničeho nevážíš, kolik let jsem pro tebe vydělával.“ A následuje odpověď: „Vždyť když já budu mít tolik dětí, také se o ně budu muset starat, tak jako ty o mně.“ Ale slova „díky“ se táta nebo máma nedočká. Jsme

citliví na poděkování ani ne proto, že bychom chtěli, aby nám všichni za všechno děkovali, ale proto, že je v tom odpověď lásky za lásku, kterou člověk projevuje.

Ale i u starších může být problém. V autobuse, který je plný školáků, přistoupí starší pán s hůlkou a postaví se k jednomu sedadlu, kde sedí vystříhaný mladík s náušnicí v uchu. Mladík se bez slova postaví a dědeček si sedne. Ale za chvíli dědeček poznamená: „To je ale mládež, skoro by mě ani nepustili sednout.“ Místo slůvka „děkuji“ je tu další kritika.

Slovo „děkuji“ povzbuzuje člověka, aby konal dobro vytrvale. Tam, kde chybí, chybí i povzbuzení, aby v něm rostlo semínko dobra. Slovo „děkuji“ umí proměnit i zatvrzelé srdce. Vděčnost je tím, co pomáhá člověku překonat hranici, která leží mezi jeho vlastním sobectvím a přátelským vztahem k druhému.

Hovoří se, že žijeme v době nevděčnosti – pořád spíše na všechno remcáme, na počasí, na politiku, na systém samosprávy. Zdá se, že jsme až příliš soběstační, sebejistí, zabezpečení. Proč bych měl děkovat za zdraví, vždyť je to normální, že když jsem mladý, že jsem zdravý. Nač bych měl děkovat za dobré zaměstnání, vždyť teď si mohu najít nové, další. Nač

bych měl děkovat za děti, vždyť jsou po mě, jsou dobré.

Komu se daří být vděčný, tomu se mění tvářnost světa. Vděčnost je víc než pocit, je to způsob života. Vděčný člověk se raduje i tam, kde druzí jako zakabonění naříkají a jsou „bédunkami.“ Aby se však někdo mohl radovat, musí mít spojení se zdrojem, který mu dává sílu, aby se povznosl nad to, co radostné není.

Slyšel jsem, že vděčný by měl být člověk tomu, kdo mu odpustil to, že on ho nějakým způsobem zranil, zklamal, urazil, podvedl, pomluvil nebo ošidil. Proč? Protože ten, kdo mu odpustil, projevil něco, co vnáší do života naději, že svět neoslepne a nebude bezzubý – i kdyby se lidé řídili pravidlem „oko za oko a zub za zub“.

Slyšel jsem, že vděčný by měl být každý svým rodičům. Za to, že se vůbec narodil a že ho vychovali. Pokud je ještě má, tak to může projevít slovně nebo i malým dárkem. A pokud jsou již na věčnosti, tak i tak je vděčnost na místě. Tím, že zajdeme na hrob, poděkujeme nejenom fyzickou kytkou, ale můžeme i tou duchovní, modlitbou. Zvláště v tom měsíci „dušičkovém“ – v listopadu – jsme k tomu pozváni.

Milan Mihulec,
adm. ochozské farnosti

OCHOZSKÉ PŘÍBĚHY A POVĚSTI

U příležitosti 750letého výročí trvání obce Ochoz, sepsal a nechal vytisknout pan Milan Ponížil, chatař v Kaničkách, brožuru s názvem „Střípky povídání z Ochoze“. Obsahuje deset povídek ze života chatařů a patnáct pověstí, příběhů a povídání z Ochoze, Obců a blízkého okolí, které slyšel vyprávět. Nyní uvádíme další z nich.

Povídání o čertu

Nedaleko cesty z Ochoze do Křtin nad místem zvaném Hlubna nachází se v lese místo nazývané „U čerta“. Podle starých pověstí žil zde v jeskyni pomatený voják z bitvy u Slavkova. Údajně byl

to chlap černý jako cikán, z bitvy utekl a zatoulal se do těchto prostor. Jméno ani rok se nepodařilo zjistit, ani ke které armádě patřil, jen se našli zbytky uniformy a šavle. Lidé se ho báli a nazývali ho

čertem a místo v lese se nazývá „U čerta“. Přesné místo jeskyně už upadlo v zapomenutí, jen ve starých mapách se zachoval název po tomto nešťastníkovi, který tam asi zemřel. Domácí obyvatelé

strašivali děti a hlavně mladá děvčata, aby se netoulala v noci po okolí, nebo si je čert odnese do své

jeskyně. Prý se i stalo, že nějaké děvče z okolní vesnice se ztratilo, ale žádné přesně doložené dokla-

dy nalezeny nebyly. A zůstalo jen ústní podání.

Jak Ochozští vápeníci vytrestali ševce

Ochoz má nejen krásné okolí, ale byla známá mnoha krásnými lesy a krásou čistého vápence. Dala vzniknout několika vápenkám, které měly nejčistší a nejkvalitnější vápno z okolí Brna. Vápeníci těžili v zimě dřevo a chystali kámen na pálení, takže měli vždy tvrdou práci. Ale začátkem jara chystali svoje vozy s lámaným kusovým vápnem, tažené jedním nebo dvěma koňmi. Vydávali se do světa. Cesta vedla přes Velkou Klajdovku, kde většinou snídali a domlouvali se, kterým směrem se kdo vypraví. Při vjezdu do Židenic zastavovali svůj povoz u akcízu, kde platili

daň ze zboží, které vezli do Brna. Za tímto zeleným domečkem, který dnes stojí na konečné tramvaje v Židenicích, začali svoje pověstné volání: „Vápno na prodej, vápno“. Dívali se lidé z oken domů a občas i nějaký kyblík nakoupili.

V místech, kde se dnes nachází Dělnický dům, stávala chaloupka, kde pracovali tři ševci. A ti pokaždé vyběhli ven a začali pokřikovat na vápeníky: „Ochozáci, vápeňáci, hulákají jak bubáci, a ze všeho nejvíce maj děravé střevíce“. Vápeňáci dlouho neodpovídali na ševcovský pokřik. Ale asi po roce se rozhodli, že milé ševce potrestají. Sehnali

si do soudku zbytky dehtu, který získávali při pálení dřeva. Jednou přijeli brzy ráno a milým ševcům zatérovali okna a dveře dehtem. Při tom pokřikovali: „Ševci mají botu zalepenou v popu“ (lepidlo na boty). Ševci byli vztekem bez sebe a velmi dlouho jim trvalo, než všechno vyčistili. Ale od těch dob dali vápeníkům pokoj a nevšímali si jich.

Takových historek znali vápeníci velmi mnoho a po těžkých dobách je dávali k dobru v hostinci U Votrubů při chutném doušku piva.

Jak vápeník o hlas přišel

Mezi místními vápeníky vypravuje se povídání o Jendovi, který celou zimu pilně pracoval, a to i v mrazech. Ale jelikož byl chudý, neměl ani kožich, který by ho hřál. Ale Jenda tvrdil, že se zahřívá prací. Stala se mu ale velmi nepříjemná věc, že se nachladil a ztratil hlas, takže skoro nemohl mluvit. Ale co je to za vápeníka, když nemůže řvát to svoje „vápno, vápno“! Léčil se různým býlím, kořalkou i léky, ale nic nepomáhalo, bylo čím dál hůř

a jaro se blížilo. Tu uviděl Jenda, že se tak blíží hlad pro něj i jeho rodinu. Rozhodl se proto, že si vytvoří zlepšovák, který upoutá větší pozornost. Přidělal si na všechny čtyři kola prkýnka, která za jízdy vydávala rány jako řehtačka, jako když střílí z pušky. Vydal se s vápnem do kraje a hned v první vesnici způsobil poplach, jako když střílí rota dragounů. Úspěch měl velký a opravdu všude vzbuzoval pozornost. Obchod mu šel dobře na odbyt. Za nějaký čas se

milý Jenda uzdravil, ale svůj vynález používal dál.

Až jednou se dostal se svým vozem na Třebíčsko a nevěděl, že ve zdejších končinách řádí parta loupežníků. Zapnul svoji řehtačku, ale v tom okamžiku po něm začali střílet z pušek a jedna střela jej trefila do nosu. Vše se vysvětlilo, ale v okolí se začalo říkat přísloví: „Zavři klapačku, nebo dostaneš kulí jak vápeník Jenda po frguli“. Jenda údajně od těch dob svou řehtačku nezapojil.

Doplnění o známé jeskyni Švédův stůl u Ochoze

Jeskyně je známa po celou dobu trvání vesnice, a to všemu obyvatelstvu. V létech 1905 byla prokopána. Ing. Kubásek našel fragment medibulu (čelisti) neandrtálce – stáří asi 100 tisíc let. V různých dobách se zde ukrývalo místní obyvatelstvo před nájezdy nepřátel. Rovněž v r. 1645 byl v této jeskyni ukryt kostelní po-

klad místního kostela. Toto místo bylo prozrazeno protestantskému švédskému vojsku. Poklad byl objeven a opilí vojáci si jej před vchodem rozdělili. Zachovala se jen kniha písní, psaná krásnou češtinou, z r. 1602, vydaná v Praze od Cyrila I. Dačického. Je nejstarší knihou ochozskou, protože kostel byl postaven v letech 1606 a kniha

patřila prvnímu knězi – děkanu Doubravnickému. Podle pověsti se Švédové pohádali a u domu č. 1 zabili jednoho svého druha. Jeho mrtvolu hodili do studně, kde byla později objevena. Též ukradli ve statku peníze a dobytek. Mrtvý Švéd byl jako první cizinec pochován na místním hřbitově.

Jak Obce a Ochoz závodily v chytání raků

Před mnoha a mnoha lety byla voda na Říčkách a v Časnýři čistá a pitná a žili v ní ryby a raci. A tehdy sešla se v jedné hospodě (jestli u Hudců v Ochozi, u Votrubů v Obcích nebo v některé další – bylo jich asi pět) skupina mladých sedláků a synků. V tehdejší době každá z vesnic měla svého rychtáře a jejich synové se velmi rádi předváděli, kdo je rychlejší a lepší – hornáci z Obcí nebo dolňáci z Ochoze. Bylo to za panování pánů z Bubna ve Křtinách. Při pivě došlo na to, kdo dříve nacytá dvě kopy raků (to je 120 kusů). Vsadil se synek rychtáře ochozského, že na Říčkách za dvě hodiny po klekání je nacytá a donese do hostince ke spočítání. Syn rychtáře obeckého také prohlásil, že stejné množství nacytá na Časnýři – říčce vedoucí od Obce do Bílovic nad Svitavou. Potíž však byla v tom, že by byli prohlášeni za pytláky. Ale co jednou bylo řečeno v hospodě, to se již nedalo odvolat. Doma na-

stalo velké přemýšlení, jak sázku vyhrát a nedostat se do rozporu se zákony. Ono se v okolí pytlačilo vždy a odjakživa, ale tato sázka byla ve velkém a páni by takovou věc neschválili. Sázka byla o velký sud vína.

Ochozský rychtář zjistil, že místní pasák dobytka může si ke svému živobytí a službě nacytat ryby a raky bez zákazu. Povolal proto pastevece k sobě a nařídil mu, aby nacytal raky a v koši je ukryl na určeném místě. Pastevec to rád za několik grošů provedl a na den sázky nacytal. Obecký rychtář se o tom dozvěděl od děvečky, která sloužila u rychtáře ochozského a prováděla tak špionáž pro hornáky. Také on zavolal pasáka, nařídil mu provést totéž a koš umístit na Časnýři. Pasák měl najednou práce nad hlavu, nechal stádo napospas a to vlezlo do polí. Ale vše mu bylo odpuštěno, jen aby mohl splnit zadaný úkol. Dodejme však, že raků bylo tenkrát opravdu hodně a na

určitý den bylo vše připraveno. Závodily mohly začít.

V sobotu večer se celá dědina a omladina vypravila na závody. Závodníci vytáhli z košů nalovené raky a za jásotu přihlížejících se dostavili do hostince. Vítěze nebylo, oba splnili úkol. Bylo rozhodnuto vylovené oběti uvařit. Po vytažení z horké vody bylo však na každém raku objeveno znamení a značka pastýře, který uměl počítat jen do desíti, a tak si na každém uloveném raku udělal značku, kterou se podepisoval v jednání s úřady. Tajemství lovu bylo odhaleno a rozletělo se po okolí až k panstvu z Bubna, které tuto pytláckou akci prominulo, ale příkazem na rychtářství byl lov ryb a raků pasákovi zakázán. Nejchudší většinou nastaví záda a odnesou následky.

Záznamy o této události se údajně zachovaly na zámku ve Křtinách.

Fotografie od našich čtenářů

Fotografie krojovaných žen a dívek z archívu paní Zdeňky Bezděkové, rozené Kalíškové, které mohly být pořízeny odhadem mezi lety 1945–1950.

Za zaslání děkujeme paní Lence Trávníčkové, rozené Kalíškové.

Přehled výsledků voleb do krajského zastupitelstva ve volebním okrsku Ochoz u Brna

Počet oprávněných voličů zapsaných e volebním seznamu	1084
Počet vydaných úředních obálek	446
Počet odevzdaných platných hlasů	442
Volební účast	41,1 %

Výsledky hlasování ve volebním okrsku Ochoz u Brna

Pořadí podle počtu odevzdaných platných hlasů	Politická strana, politické hnutí	Počet platných hlasů ve volebním okrsku Ochoz u Brna
1.	KDU - ČSL	94
2.	ANO 2011	84
3.	ODS	50
4.	Moravané	43
5.	Starostové pro Jižní Moravu	39
6.	TOP 09 s podporou starostů a „Žít Brno“	38
7.	ČSSD	33
8.	KSČM	20
9.	Koalice Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura a Strana Práv Občanů	18
10.	Zelení a Piráti	12
11.	Svobodní a Soukromníci	5
12.	Koalice Republikánů Miroslava Sládka, Patriotů České republiky a HOZK	3
13.-15.	Národní demokracie	1
13.-15.	Ne ilegální imigraci - peníze raději pro naše lidi	1
13.-15.	Dělnická strana sociální spravedlnosti - Imigranty a islám v ČR nechceme!	1

Kdo připojí kotle u kotlíkové dotace?

Jihomoravský kraj v rámci takzvané kotlíkové dotace letos rozdělí mezi žadatele až 80 milionů korun. V první výzvě, kterou vypsál z kraje letošního roku, chce obmě-

nit kotle na tuhá paliva minimálně u 900 domácností. Žadatelé o dotaci však musí dokončit instalaci kotle do 31. října tohoto roku. „Řada domácností odkládá instalaci kotle

až na poslední chvíli. V Jihomoravském kraji předpokládáme do začátku topné sezóny prodej minimálně 300 kotlů,“ říká Radim Klacek ze společnosti Gienger,

předního prodejce techniky pro zařízení budov.

Jednou z podmínek pro získání až 85 procent nákladů na obměnu kotle na tuhá paliva je instalace kotle certifikovaným instalátérem. Ne každý řemeslník tedy může žadatelům kotlíkové dotace kotel připojit. „Naše asociace poskytla za poslední rok školení přibližně 850 žadatelům, což je zhruba polovina certifikovaných instalatérů v České republice,“ říká Lucie Bělocká z Asociace podniků topenářské techniky. Podrobný přehled instalatérů podle krajů naleznete na stránkách asociace, celkový přehled pak na webu Ministerstva životního prostředí.

Kvalifikovaný topenář – nedostatkové zboží?

„Majitelům kotlů na tuhá paliva v Jihomoravském kraji se teď bohužel sešly dvě legislativní opatření. Jak termín dokončení instalace nových kotlů u kotlíkové dotace, tak zákonná povinnost mít od nového roku platnou revizi kotle,“ říká Tomáš Holeček ze společnosti AZ Pokorný, odborník na potrubní systémy. Podle Karla Černého, odborného technika, je v České republice téměř půl milionu domů, které by měly tuto revizi podstoupit. Pokud revizní technik zjistí závadu na kotli nebo potrubí, nařídí nápravu stavu. „Ke všem těmto činnostem potřebujete kvalifikovaného topenáře. Vzhle-

dem k tomu, že veškeré úpravy na kotli je nutné dělat nejlépe před začátkem topné sezóny, dokud se kotel ještě nepoužívá, je za minutu dvanáct sjednat si kvalifikovaného topenáře,“ doplňuje Holeček.

Nové technologie zkracují čas

Pro instalatéra je podstatný čas, který stráví nad instalací kotle. Pro připojení kotle máte na výběr ze dvou materiálů, mědi a nerezového vlnovce. Měď je klasický materiál, který používají topenáři už řadu let. Při použití měděných trubek nešetřete na kvalifikovaném a precizním instalatérovi. Trubky se napojují řadou tvarovek, například kolínky, které je nutné pájet. „Pokud není svár proveden správně, máte zaděláno na budoucí problém. Tímto místem vám za čas zaručně poteče voda. Nejhorší situace může nastat, pokud je nekvalitně provedený spoj zabudovaný ve zdivu,“ upozorňuje instalatér Jan Neužil. Druhou možností je použití nerezového vlnovce flexira. V podstatě jde o trubku z chirurgické oceli upravenou speciální technologií tak, aby šla jednoduše ohnout rukou, ale zároveň držela tvar. Svařit jedno kolínko u mědi trvá přibližně 15 minut. Tím, že instalatér trubku z nerezového vlnovce jednoduše ohne a nemusí spoje pájet, potřebuje na zapojení kotle polovinu času. Absencí pá-

jeného spoje se zároveň vyhnete riziku možného prasknutí trubky v ohybu. Nerezový vlnovec je materiál, který se běžně používá pro bezpečnostní přípoje plynu. „Z dlouhodobého hlediska jde vůbec o nejbezpečnější způsob připojení kotle,“ doplňuje Neužil.

Pravidla pro čerpání dotace

Na koupi a zprovoznění nového kotle můžete získat až 85 procent z maximální částky 150 tisíc korun, které jsou určeny na výměnu starého kotle na pevná paliva za ekologičtější tepelný zdroj. Kotlíková dotace čerpá finanční prostředky ze zdrojů Evropské unie, konkrétně z Operačního programu Životní prostředí, jehož hlavním cílem je zlepšit životní prostředí na území České Republiky a snížit spotřebu tuhých paliv. Cílem dotačního programu je do roku 2020 vyměnit minimálně 80 tisíc kotlů v celé České republice.

Přehled certifikovaných topenářů Ministerstvo průmyslu a obchodu: <http://www.mpo.cz/dokument167893.html>

Mapa certifikovaných instalatérů podle krajů: <http://www.aptt.cz/zkousky-oze.php>

Denisa Ranochová

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč
Formát A5 – 2 000,- Kč
Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč
Formát A5 – 1 000,- Kč
Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Nadcházející sběr tříděného odpadu

MOBILNÍ SBĚR A SVOZ TŘÍDĚNÉHO ODPADU 2/2016 – OCHOZ U BRNA

NEBEZPEČNÝ ODPAD

sobota 5. 11.

9 – 11 hodin

Stanoviště
za hasičskou garáží

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD

4. - 5. 11.

Kontejnery budou přistaveny
od pátku odpoledne.

Stanoviště: Příhon,
parkoviště za has. garáží,
jednosměrka.

ŽELEZNÝ ŠROT

bohužel
se neuskuteční
z důvodu nízkých
výkupních cen

Další termín – jaro 2017

Žádáme občany o dodržení a respektování sběrných stanovišť a času určeného pro sběr tř. odpadu.
Nevytvářejte, prosím, na jiných místech v obci malé prozatímní skládky.
Tříděním odpadu přispíváte k ochraně našeho životního prostředí. Děkujieme.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
 Zdravotnická záchranná služba: **155**
 Policie České republiky: **158**
 Městská policie (pro celou ČR): **156**
 Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
 Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**
 Úřední hodiny na obecním úřadě:
 pondělí a středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
 Provozní doba na poště:
 pondělí, středa: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 17.00 hodin
 úterý: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
 čtvrtek, pátek: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 16.00 hodin
 Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
 Hasiči Pozorice: **950 629 111**
 Policie Šlapanice: **544 228 002**
 Pohotovostní služba – plyn: **1239**
 Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
 Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
 Farnost Ochoz u Brna – p. farář Milan Mihulec: **774 612 531**

Harmonogram dalších zasedání zastupitelstva

14. listopadu
12. prosince

Společenská kronika

V příštích dnech oslaví nebo v minulých dnech oslavili životní jubileum tyto občané naší obce:

Marie Neužilová	70 let
Pavel Boček	70 let
Jarmila Minářová	70 let
Ilona Sovová	75 let
František Polák	75 let
Anna Remešová	70 let

Do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví, přátelství a příjemných okamžiků s blízkými.

redakce

Děvčata malují na brambory.

Králík na dni zvířátek ve 3. ročníku.

Děti ve škole poznávaly různé hudební nástroje.

OD 15 LET

HLEDÁME SPOLUHRÁČKY!

TRÉNINKY
KAŽDÉ PONDĚLÍ
OD 19.30 HODIN

Nová sezóna 2016/17 je tu a my hledáme **PRÁVĚ TEBE!**

CHCEŠ si jednou týdně protáhnout kosti a u toho si zahrát populární sport?
CHCEŠ si vyzkoušet, jaké to je v brance?

Do našeho týmu hledáme **SPOLUHRÁČKY** i **BRANKÁŘKY!**

V případě zájmu přijď na náš trénink na Orlovnu v Ochozi u Brna.

S SEBOU:
sportovní oblečení, tenisky a florbalu

Kontaktní osoba Simona Vaculíková
e-mail: si.vaculikova@seznam.cz

Foto z oprav školy: Alena Kovaříková

Fotogalerie ze Svatováclavských hodů

Foto: Simona Vaculíková